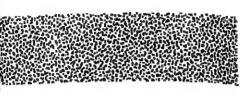

בגליון החדש:

הקו האדום בין שקר לאמת: תעלולי הדיסאינפורמציה של בריה"מ ● יאכטות: לא רק לעשירים ● מפלצת אנושית: מנסון • בריאות: אתה והפרוסטטה • אופנה: לבני גברים • מכונית: היקרה ביותר בארץ ● החיים הטובים: מה זה עושה ללב: ● כוכבי קולנוע: מה הם אוהבים לבשל: ● תיירות: מלון בארמון ● הרפתקאות: ג'יימס בונד חי וקיים ● קוקטייל: כל משקה מלך ● מקצוע: מנהלי בתי־מלון • מבחן עצמי: איך אשתך מדרגת אותך כמאהב: • סקירת עתוני חו"ל • תשחץ

טובי פולק

הוא כבר עבר את שלב ההבטחה. היום הוא כבר בזמן אמת. צ'ק שמן שממתין לפירעון. לא עוד כשרון

צעיר ומבטיה, לא עוד צעיר עם עתיד, לא עוד כרטים אשראי. סוף סיפור דור העתיד, העתיד כבר כאן, היום. מוער התשלום הגיע. נרב הנפלד. כאליפות אירופה האחרונה, ביוון,

כשהאוהרים בארץ ספקו כפיים – לא מאמינים למה שעיניהם רואות, עוברים בהינף רמוט־קונטרול לשידורים הישירים מה־נ.ב.א – עלה על הפארקט בפיראוס הרזר החדש של הכדורסל הישראלי. הוא לא שרף את המשטח, לא זינק על כרורים כמתאכד שיעי, גם לא עלה לשלוש זריקות רצופות מעבר לקו שלוש הגקורות. הוא פשוט היה שם, בדרכו השקטה, האדישה למראה, ובשובו ארצה קרא שפרשנים ואנשי המקצוע הכתירו אותו כהפתעת האליפות. גם צביקה שרף, אז המאמן, אומר היום שנרב הפתיע אותו. הספק מצויין למי שזו הופעתו הבינלאומית הראשונה בעצם, כגיל צעיר, 19 בסך־הכל, במסגרת מחייבת, בין בוגרים. עשה עבודה טובה בדקות הקשות שהיו לגבחרת, לא טעה. כמונחים יחסיים – תרומה של ממש, לא כואת האופיינית למחליפים של הדקות האחרונות. גם גדב עצמו אומר שבסיכום, על־אף הכשלון הכללי, הוא די מרוצה מהיכולת האישית. זה די קשה, הוא אומר, לעלות ולהצליח במעט דקות, בפיגור.

אז באמת הפתעהו יש מי שלגביהם ההפתעה היא שוה לא קרה הרבה קודם. מי שעקב אחרי גרב הנפלד מאז היה ילד גבוה ומוכשר, מבטיח, ברמת-השרוז, היה רחוק מלחיות מופתע. מרובר כאן, ככלות הכל, במסה של כמעט שני מטרים של כשרון

בשידורים הישירים הספורים שהגיעו מאליפות אירופה האחרונה בפיראוס, שאלו צופי כדורסל ישראלים לא מעטים, מיהו בכלל אותו מספר 7 אלמוני, שפתאום משחק, ואפילו טוב בהוא היה נדב הנפלר. היה ועודנו ■ בלי יחסי־ציבור אגרסיוויים, ללא הילת מצבורי נקודות מהטווחים השונים, כלי שיהיה במכבי תל־אביב – הולך כחור צעיר, כן 19, מרמת־השרון, לכבוש את צמרת הכדורסל הישראלי ■ אוהדים שצפו בביצועיו נשבו בקסם, מאמנים שמתבקשים לחוות דעה מתלכטים אם לומר שהוא אחר הכשרונות הגדולים, או בעצם הכי הכי שקם פה אי־פעם באריה מליניאק, עליו אומרים – בעל זכות היוצרים - אומר בביטחון: הפוטנציאל הישראלי הראשון למקום טוב בדראפט של ה־נ.ב.א בובי פולק מביא כאן סיפור עבר־הווה־עתיד בעתיד

כוורסל נטו. הזהירים יבירו שהוא הישראלי הטוב בולם אהבים השוואות עם כוכני הווה או עבר, אבל ג'מצ'י - דור כ', והוא - נדב הנפלד, ההווה. הנורצים יאמרו – מעולם לא קם לכרורסל הישראלי כשרון כליכך גדול. לא עוד פוטנציאל שצריך לעכוד עליו, לא יותר החמצת־חייו של מאמן קהדראייה: כלי אכל, כלי חכל. שרף, יהושע רוזין,

שושות: נילה שניידר, היליק עמיר טל': 419442 (03)

@כל הזכויות שמורות ל״מעריב"

ביותר שצמה אחרי מיקי בדקוביץ' – דור א', דורון יש גם מי שמציע את המקום הראשון. חר וחלק. אריה מליניאק, מולי קצורין ורבים נוספים, אומרים להיט, אטרקציה, חבורת כדורסל מעוררת קנאה. המקצוע שגרשו את האולם כערב החגיגי, היו עדים היום כמעט פה אחר: מקומו מובטח בשורה הראשונה המשחק שהקנו להם המאמנים ואו), אביהו גרוברמן להגיגת כדורטל ברמה שלא היתה מביישת משחקי של כשרונות הכדורסל שצמחו אי־פעם בארץ. לא (מאמן) ובנצי יעקב (מורה לחינוך גופני בכית־הספר צמרת בליגה הלאומית. ברקות מסוימות הפכה▶

עורך: אלכס דורון

עריכה: טובי פולק

עביכה גרפית: שפי דגן

צלם: עדי אבישי

עורך מדור הספורט:

אכי בטלהיים

כאים הספורט של עיתון הנוער "חמצן", לפני כשלוש שנים, הזרמן לכותב שורות אלה לעקוב כמעט בהליכה את כל מי שנקרה בררכה. הם היו באולם האוניברסיטה בתליאביב. התלמידים ואנשי

בשער

נרב הנפלד - העחוד

כבר באן, בנברורת

תלאומית, בצמרת

הכדורטל הישראלי.

צילם: נאור רוב

יסודית באכחנה. הוא לא מוטי ארואסטי, אם זה הדגם לאיכפתיות ודבקות במטרה, אך מעקב רצוף אחר אוסי המשחק, איכויות הביצוע, ובעיקר -התרומה הסגולית לקבוצה, לכל קבוצה בה היה לו חלס – הכהירו שמרוכר כאן בעוף מסוג שונה לגמרי. הארישות היא בעצם מסווה לשקם נפשי, היערר אנוכיות, עזרה בתחומי המשחק השונים, הערה שקטה למי שפישל, הרבה תיקוני טעויות, כאלה שלא באים כהרמת קול. שָּקט – מילת המפתח. זה לא נכון שאני אדיש, הוא אומר, אני פשוט שקט. דווקא מאוד איכפת לי ממה שקורה עם י הקכוצה, ואיתי. מקרוב אחר אליפויות בתייהספר בכדורסל. חבורת בתייהספר, הוביל גרב בביטחה עד למשחק הגמר, רמת־השרון, מושג שעוד יוכהר בהמשך, מיגרה מול כני התיכון העירוני מהרצליה, משחק שהתקיים

את שנתה הראשונה של החכורה ההיא, כאליפות

בשנה שלאחר מכן) – הית משחק קבוצתי

פאר־אקטלאנס. אחר בער כולם, כולם בעד כולם. לא סלישאה. אכל הקבוצה לא היתה אותה קבוצה,

ברגע שבעל הבית יצא לנוח. נרב הנפלר היה אמנם

רק אתר מהחמישיה, אך נוכתותו יצרה משהו אתר. הוא העניק לחבורה המוכשרת שמטביבו סרג מסוים

של השראה, מקצוע שלא נכלל בתכנית הלימורים, משהו שנולרים איתו. שקט נפשי, ריכוז, חוכמת

משחק ומיקום, בררגה שמעט מאוד כרורסלנים כחול־לבן יכולים לרשום כרקורד שלהם. לרבים

שראו את משחקו של הבתור הגכוה והשקט, נפלטה הגדרה כמו אריש, אחד שלא איכפת לו. טעות

מה בגליון

6: הליגה האנגלית נפחחתן זו זירה תופשיתן 9-8: סטפר למשוגעים כלבדן 14-15 אחים יחיאל – סיפור הכח ר"ג; 16: איגרוף; 17: כדורסל +: 18: תתזיטוטון 20: נשים מרומותן 11: בימון בסכוהן 12: קסם על ים כורת.

' אדברגן 10-13ו מבצע סיני מתרוילן 12-13 אתנר

כששואלים את נדב איזה מאמן וווא זוכר ככווו שהשפיע עליו ייותר מכין, וזוא לא יאמר מליניאק מדפלקס מותנה. כאופן מפתיע, הוא זוכר לטובה בחור צעיוי בשנו משה נפתלי, שעוב לא מכנור לארה"ב, ואשר ממנו זוכר נדנ בעיקר את המשמעת

> אחת, כמצב של שיוויון: שריקות מחרישות אזניים, רעש אימים. והוא, כאילו באימון קליעות, שלו, רגוע. הראשונה, כפנים, השניה גם היא. ניצחון בשתי נקורות. רמת־השרון נוסעת לאליפות אירופה

הנסיעה המוכטחת לחו"ל, הוא נזכר, הכניסה אותנו לאמביציה אדירה. החלטנו שאנחנו נוסעים וזהו. בכלל, התקופה הזאת כבית הספר כרמת־השרון, זה הרבר הכי יפה שהיה לי כחיים. אפילו אליפות אירופה או גכיע אירופה לאלופות. אם זה יסרה לי פעם, זה לא יהיה אותו רבר. לתקופה ההיא מתגעגע גם בגצי יעקב, המאמן. היום ככר אפשר לומר שלאמן קבוצה כזאת, עם נדב בראשה, ר זכות גרולה, משהו שיישאר לתמיד, נדב, אפשר לומר כביטחון, היה יותר, הרכה יותר משחקן, אפילו שחקן טוב: הוא היה בפירוש נכס. ואני יודע שזו

אבל נרב הנפלר לא נולד כאליפות בתייהספר, ולא יכול להחשב רק כתוצר של בית־החרושת הזה. <u>משפה מפשב משבים מפשב</u> הוא תוצר ראשוני, אולי, של שיטה שאומצה בארץ כעקכות התפתחות תורת אימון הכדורטל בחו"ל בעיקר בארצות הברית, בקווים כלליים, הפרינצים הוא – תפוס אותם כשהם רכים בשנים, עצב אותם כחומר ביד היוצר, הרבץ כהם יסודות וידע תיאורטי – ואחרי כמה שנים, אם הכשרון הטבעי ישנו – יהיה

כידד נכם של ממש. נרב, ביוני האחרון בן 19, לליד רמת־השרוז. הגיע לראשונה למגרש הכדורסל כשהיה כן 8. כתה כ'. תינוק. מעט יותר גבוה מחכרייו, ידיים ארוכות. משה היה, כבר אז, כרמת־השרון, לומר הנה, צומח לנו נכס. לא כל־כר מוקרם, אבל השיטה טיפחה. והשיטה היתה אז אריה מליניאק. משוגע כדורסל, לא כלתי שנוי כמחלוקת, שקיכל אור ירוק מהמועצה המקומית לכנות שם בית־ספר לכדורסל כרמותו וכצלמו. אז הוא היה משוכגע שכבה צריך להיות: צריך לקחת אותם כתינוקות, וללוש אותם כמו פלסטלינה. היום הוא מורה שאחרי שעכרו כמה שנים, אבד לו חלק מהגיטחון בשיטה. הזמן, מסתבר, נועץ שיניו גם כבטוחים המקצועיים, המשוכנעים ללא תנאי. דבר אחר הוא כן אומר היום, כן בביטחון: השיטה ההיא עשתה את נרב למקצוען המיומן בהרבה תחומים, ששחסני כרורסל כגובה שלו. בגיל שלו, נוטים לפספס כארץ. העובדה שאת היסורות הוא קיבל כשהיה ממש רך, מעניקה לו היום מיקרמה רצינית. מה שלא יהיה, אימה שלא ישחק, דבר אחד כבר אי־אמשר לקחת ממנו: הוא שחקן שחקן של

21 נקודות, ריבאונדים, אסיסטים וחטיפות כדורים, שהותירו את צביקה שרף וחניכיו פעורי פה הגוכה וחוכמת המשחק של נדב הינוקא החלו לבוא לידי ביטוי כבר כשהיה תלמיד בית־הספר היסורי. גבוה, חולמני משהו, לא מוסף ביותר מרי חכרים, מופנם. זה לא מנע ממנו להיות בעל־הבית. אחריכך הגיעה תקופת הקטיסל. הישגים איזוריים

ראשונים. נדב היה לקפטן הקבוצה, תחילת הררך של אותה חבורה שעליה ככר דובר להלן. בהדרכתו הצמודה של מליניאק הם המשיכו להתפתח, והקבלות החלו לבוא כזו אחר זו. בתקופת ההיא הרימו יריכות רבות ידיים עוד לפני שריקת הפתיחה. אפילו אריות נערים, כני אגורות מאר כמכבי תל־אכיב, חולון, או מכבי חיפה. הגם שמנהיגות היא לא שם משפחתו השני, היה נדכ

המנהיג הכלתי מוכתר. היום יגיד נדב - אני רמת־שרוני כדם. זה משהו שלא ייצא ממני. אין לו הרכה חברים, ומה שיש, כא

באליפות אירופה לקארטים, נזכר קצוריו, נרכ היה משכמו ומעלה. פשוט גדול. מכל הנוער המצטיין של אירופה – והיו שם כמה סטארים שכבר מככבים בליגות האירופיות היום – זכה גדב בתואה השחקן המצטיין

כשעלה, כמחליף, במשחק הבית מול מכבי תל-אביב, נתן הצגה שהעלתה את שמו, אולי לראשונה, על המפה הלאומית.

מהסביבה של הבית. חברה קבועה אחת, מיכל, כשנתיים. על בית הנפלד ברמת-השרון לא העיקה מועקה כלכלית מעולם. האב, זאב, טייס (מיל.) בחיל־האויר, עושה עסקים יפים בענייני מתכת. פרנסה טובה. אפרופו צבא, הרקע הקרבי של האב, כצירוף החברים שהלכו ליחידות שרה, ריגרגו מעט את המתגיים הטרי, עכשיו שנה חייל – על גייר – במעמר של ספורטאי מצטיין. אבל ההחלטה היתה

נדב הצעיר גדל כחסותה של אחות גרולה ממנו בארבע שנים, ענת, לאחר שהאם נפטרה מסרטן כשהיה בן 6. פסיכולוגים יאמרו, אולי, שוה מקור אופיו המופגם. אולי. את האם הוא לא ממש זוכר, רק תמונות כודדות, הוא אומר. כשהיה הילד נדב בכתה ב', נפל לידיו כרור בפעם הראשונה. מאז תוא שם ההתחלה היתה בחוג הכדורסל של המועצה־המקומית. את אריה מליניאק הכיר עם פתיחת המחזור הראשון של בית־הספר לכרורסל. שנתיים אחריכך כבר היה קפטן בקבוצות בהן שיחק הקשר שנוצר החזיק מעמר, הרכה גם בזכות היחסים שנוצרו בין מליגיאק למשפחה. כששואלים את נרכ איזה מאמן הוא זוכר ככזה שהשפיע עליו יותר מכל, הוא לא יאמר מליניאק כרפלקס מותנה. באופן מפתיע, הוא זוכר לטובה בחור צעיר בשם משה נפתלי, שעזכ לא מכבר לארח"ב, ואשר ממנו זוכו גדב בעיקר את המשמעת הקטרנית עליה התעקש. אבל ההוא עזב ואיננו. מליניאק, היום, עדייו מעריז

אבל את הדברים הגדולים באמת, מכחינת הכדורסל נטו, הוא הביא עמו ממש מחדר הלידה. את קריאת המשחק, היכולת, כמו בשחמט, לקרוא מהלך, שניים או שלושה קרימה – לא לומדים בבתי־הספר לכדורסל. עם זה נולדים, או לא

שימעו של הנער המוכשר שמשחק בליגות

הנערים והנוער החל לעשות כנפיים כשמי הכדורסל

הישראלי. נציגי קבוצות לאומיות בכירות החלו

פקוד את בית המשפחה, מצניעים כאמתחתם

הצעות מפתות. הצוות מליניאק את משפחת הנפלד

עמר כלחצים ככבוד ראוי לציון. גם פרנסי המוטצה

מסומית. האבות המולידים את מבוצת הכדורסל

המקומית, אגורת ספורט רמת־השרון, חבינו שבירם

נכם, והעדיפו לשמור את קלפיהם קרוב לחזה.

משחק פוקר, שברכות הימים עשוי להתגלות כהימור

בטוח, ובוודאי משתלם. במקביל להופעה מאור

מוצלחת בנכחרת הקארטים, גיל 16-17, תחת

שרביטו של מולי קצורין, עשו גרב השחקן ועם

אגורת הספורט, כליגה א'), וסטיב קפלן -

מאמן־שחקן, את תחילת הדרך לכיוון ההכרה

הלאומית. כשנתו האחרונה כקבוצה (עד לרגע זה) –

עונת 85/86, הצליחו הצמד הגפלד־קפלן להעלות

את רמת־השרון לליגה הארצית. באליפות אירופה

לקאדטים, נוכר קצורין, נדב היה משכמו ומעלה.

פשוט גרול. מכל הנוער המצטיין של אירופה – והיו

שם כמה סטארים שכבר מככבים בליגות האירופיות

היום – זכה גדב כתואר השחקן המצטיין. אגשים שם

כסוף העונה ההיא היה המירוץ אחר נדב

נשלהי תקופת גיל הנוער שלו – בשיאו. ההצעות

זימו כמים, הצד שממול התלבט. ללכת לקבוצה

גדוקה, ואולי להשרף על הספסל, או לשמור על

אַופֿציה כינונית, יחסית, ולצכור רקות משחק

לאומיות, חמצן עבור הנער המתבגר. הסור נסל

לגסוף – יהיה מי שיגיד, איך לא – על גליל־עליון.

- 186/87 המאמן – אריה מליניאק. הזמן – טרום עונת

וצפלד נפצע, שובר רגל. את הסיבוב הראשון בגליל

רואה נדב מכיוון הספסל, עובר באימונים על כושר,

והחורת הרגל לפעולה תקינה. לאם לאם מתחיל

לראות פארקט. כשעלה, כמחליף, במשחק הבית מול

בכני תל־אביב, נתן הצגה שהעלתה את שמו, אולי

לראשונה, על המפה הלאומית. 21 נקורות.

ריבאונדים, אסיסטים וחטיפות כדור שהותירו את

צביקה שרף וחניכיו פעודי פה. לא שגליל־עליון

אחרי עונה לאומית אחת. יותר מרויק – כחצי

עונה, אנשי חמקצוע כבר לא הוששים להביע את

רעתם על יכולתו המקצועית. צביקה שרף אומר,

כישרון גדול, שבעצם עוד צריך לחוכיח את עצמו

נקיגה הלאומית. יש לו מאחוריו מעט מדי דקות

משחק לאומיות. הוא גם סומך ידיו על אלה

שממקמים את נדב כשלישי בטריו, שמשלימים אותו

סלמעלה, מבחינת הוותק, ברקוביץ' וג'מצ'י. שרף,

קצורין, יהושע רוזין, איתם גם מליניאק, עומרים על

השילוב הנדיר, אצל כדורסלן ישראלי, שנדב סוחב

עמון שליטה בכמה וכמה קטיגוריות של המשחק,

שילוב שמקנה לו יתרון בסיסי ניכר על מתחריו,

בהתמודדות על הבכורה הישראלית. השימוש שעשו

כו מאמנים קצרי־רוח בתקופות הנוער שלו, כבפיבוט

ניצחה, חלילה – אבל השם עלה לכותרות.

ממש השתוללו מהתלהבות.

לעמוד כשהכדור באויר, איך לדחוף ענקי יריב, התמחות ששמה אותו כמקום מכוכר ביותר ברשימות הריכאונדרים. היום, כשהמגמה אותה מציינים כל כשימצא עצמו גורר את שומרו האישי פנימה, או כשייקרא לעזור לגכוהי קבוצתו.

קריאת המשחק, היכולת, כמו בשחמט, לקרוא מהלד,

בראשית דרכו בוודאי ימצא להם שימוש נאות. קודם כל, כמו שאומרים רווין, שרף, קצורין, אסור לשכוח לרגע כי הכחור בעצם עוד לא הוכיח את עצמו נזירה האמיתית. נסיון של ממש כליגה הלאומית. או במפעלים אירופיים, עדיין לא רשום בתיקו האישי, וכל הרברים הטובים שנאמרו עד לרגע זה מותנים בכיצוע על הפארקט, כמקום כו נשפך הרם. לא רין ליגת הקיץ – שואו מרהיב־עין כשל עצמו, בין עונה לכל דבר, לימד את נדב הצעיר הרכה על האווירה לעונה – כרין קרבות הליגה הלאומית, המשופעת מתחת לשני הסלים. הנסיון לימד אותו היטב היכן בנורילות מכל הצבעים, בעיקר במשקל כבד. רבר אחר, מוסכם על הכל, הוא עניין ההסבה שנדב נמצא עריין בראשיתה. מאיזור הטכעת לכיווז עווי האורר ואיזור הפאול. ברי להיות סמוליפורוורר בעל משכל הפרשנים – מגמת ההתרחקות המתבקשת של נרב של צמרת ליגה לאומית, עליו לשפר כמה וכמה מכיוון הטבעת אל מעבר לקווי הטרפו, ויש תכונות שאצלו הן עריין כוסריות. המדובר, כין המרחיקים לכת ואומרים אפילו אל מעבר לקו שלוש - השאר, כשיפור המהירות, השליטה בכדור, הכושר הנקורות – תופסת תאוצה, הוא בין הבודדים בגובהו והגושני קו נטוי כוח, ובעיקר – יכולת הקליעה ובתפקידים שעוד ייועדו לו, שירגיש נוח גם ממרחקים העולים על השלושה־ארבעה מטרים, בהם התמחה כששיחק כין ונגד גערים. הנני מוכן ומוומן - יוכל נרב הנפלד לומר. כשיהיה באופציה ריאלית אבל את הדברים הגדולים באמת, מבחינת לשמש כשחקן תמישיה בכל קבוצה כליגה הלאומית. הכרורסל נטו, הוא הביא עמו ממש מחרר הלידה. את בחמישיית הנבחרת, וכשיציג יכולת סוחפת בכל תפקיך עליו יחלים מאמנו. אם כמחליף לגכוה שניים או שלושה קרימה – לא לומרים בבתייהספר המצוי בכעיית עבירות, מתחת לסל, אם כחצייסינה,

ובכן, רע של ממש אכן קשה למצוא. אבל לאורר

הדרך אפשר ללקט פירורי הערות, ששחקן כרורסל

לכדורסל. עם זה נולרים, או לא. כך גם לא את המוג שצובר נקודות, מוסר אסיסטים ושולט ריבאוגרים,

אומרים שעם או בלי קולג' אמריקני, בגיל מסוים יהיה 🖺 הכדורסלן הבשל גדב מתאים לטופ הכדורסל הישראלי, אולי האירופי. לא נורא יהיה, אומרים, אם זה יקרה לו כשיהיה כן 23, 24, או בסביבה. דורון ג'מצ'י הצליח להיות מה שהוא, גם בגלל שהשתפשף במכבי רמת־גן

הנוח, השקט הנפשי, האזריות, היערר האנואיזם. לא אם בניתול המשחק כנארר שני. אם לא הייתי עוזכ יקרה שנדב יהיה במצב קליעה נוח - ויראה מי מעמיתיו בעמדה נוחה מעט יותר – והכדור לא יעשה אליו את הררך הקצרה והיעילה כיותר. המסירה הטובה, יגיד מי שראה, גורמת לו הנאה לא סחותה, לעיתים אפילו יותר, מצבירת נקודות לטור הסטטיסטיקה האישית. נרב הבוגר לא ישחק

בתפקידים הקלאסיים של שחקו גבוה. הוא מתרחק והולך מהטבעת. בשלב הראשון יתמחה בעמרת הסמול פורוורד. פעם קראו לזה חצי פינה, היום משחקים המצטיינים בתפקיד הזה, כשחקנים בתקן אול־אראונד – וכתרגום חופשי – שחקן רב־גוני, חמשחק עם הפגים בכיוון הסל. שחקן המסוגל להוביל משחק כשצריך, לקחת עמו את שומרו האישי אל מתחת לסל, או לחילומין לעבור אותו, ואף לקלוע בהצלחה מעל שומר או הגנה. יכולתו בראיית המשחק, בעיקר מהזוית הגבוהה יחסית ממנה הוא קורא את מהלכיו. עשויה להציבו במקום מכובד מאור בסיכומי האסיסטים. בדרך לסגירתה של כתכה מעין זו, הולך הכותכ

אחורנית, קורא בעיון את שנכתב ער כה, ומוצא עצמו מעט נבוך. הלא עיתונאי הוא כיסודו ארם כיקורתי, תוקף, מורגל באיתור נקורות חולשה, תורפה. ואילו כאןז סך כל המחמאות עלול להעלות סומק אפילו על לחיי הציניקן המקצועי. אז מה, אם הכל כל־כך טוב, או מה עם הרעז

אסור לשכוח לרגע כי הבחור בעצם עוד לא הוכיח את עצמו בזירה האמיתית. נסיון של ממש בליגה הלאומית, או במפעלים אירופיים, עדיין לא רשום בתיקו האישי, וכל הדברים הטובים שנאמרו עד לרגע זה מותנים בכיצוע על הפארקט, במקום בו נשפך הרם

את הגליל, אומר חיום מליביאק, הייתי יכול אולי להמשיר בתכנית המסורית שהיתה ליו להפוך את הכחור לפליימייקר של ממש. פוינט־גארד. יש לו את כל הנתונים להצליח בכך, ואם זה לא יקרה, זו

ומה בעצם הדרך האופטימלית המצפה לשחקן שכזה, בכרורסל הישראליז עליפי מליגיאק השמיים הם הגכול. אחרי הצבא, הוא אומר, ייתכן שהטוב ביותר עבורו יהיו שנתיים בקולג' אמריקני, אבל מהבכירים שכהם. גם שם, התנאי הוא מאמן שיידע מה כאמת הטוב כיותר עבורו. ואתר־כך? השמיים, אליבא דמליניאק, הם אפילו ה... (אפשר לקחת אויר) אפילו ה־ג.ב.א. כמובן, לא בכל קונסטלציה, לא אוטומטית, אכל זו, אומר מליגיאק, אולי האפשרות הראשונה מסוגה, של כדורסלן ישראלי להגיע לצמרת הכדורסל העולמית. הבסיס

אחרים, מעט יותר צנועים, אומרים שעם או כלי קולג׳ אמריקני, בגיל מסויים יהיה הכדורטלן הבשל נרב, מתאים לטום הכדורסל הישראלי, אולי האירופי. לא נורא יהיה, אומרים, אם זה יסרה לו כשיהיה כן 23, 24, או כסכיבה. דורון ג'מצ'י הצליח להיות מה שהוא, גם בגלל שהשתפשף כמכבי רמתיגן.

השנה הקרובה תהיה שנת מפתח עבורו, אומרים כולם. כשחקן הוא אולי מגובש ריו, עם שיפורים הכרחיים נדרשים, אכל כוורת הדכורים ההומה שתתחיל להקיף אותו ואת סביבתו כקרוב, בקרוב מאור, עלולה גם לעקוץ פה ושם. הרבה כסף יסתובב סביב הכרורסלן גרב הנפלר, הרבה כבור, הרבה לחץ. כסף, אומר אריה מליניאק, כסף זה דבר שאף סעם אתה לא יכול לדעת מה הוא עושה לאנשים, ויהיו הטוכים ביותר. אם ישאר בנארם – כמו הבנארם שהיה עד כאן – יהיה גם ספורטאי גדול. אם לא, למה לחשוכ על זה בכלל. כולם הרי אומרים שלו זה

הליגה האנגלית יוצאח

החדשה, עם 21 קבוצות

כדרך לצימצום הליגה

הראשונה ל־20 בשנה

הכאה 🗖 עזיבתו של

בשנים האחרונות

את הטון: האלופה

מנצ'סטר־יונייטד,

שוטנהאם וארסנל ₪

סוסים שחורים: אולי

ובכן, ליברפול ועוד 201 (תעונה

יש רק 21 קבוצות כליגה הראשונה,

שלכ ראשון בדרך לצמצום הליגה ל-

20, עוכרה שתעניק מדי שכת חופש

קחו למשל את אברטון. האלופה

דרבי קאונטי

האחרות המקוות לתת

השבת לדרך העונה

השאלה הגרולה של

עונת הכרורגל 88/ 87, הנפתחת השכת באנגליה, היא, לטעמי, לא מי תזכה באליפות, אלא איך. האם תעשה זאת ליברפול תוך הריקות ומאמץ, או בה־ ליכהז האפשרות השניה – שהכתר ידי הר לאנפילד בפעם ה־17 על־גבי מט־ אור – נראית לי כסבירה יותר. השערה קצת מפתיעה, וראי, למי שגרס, עם כוא הקיץ, שהמעבר של איאן ראש ליובנטוס הוא אובדו שליכרפול לא תוכל להתגבר עליו, אבל הצורה שבה התמודרו באנפילד עם העזיכה, היא כמו של כרון שנאלץ לוותר על ארמון אחר, ומנחם את עצמו כשלוש וילות

פאר – ומכאן האופטימיות. ג'ון אולדרידג' הגיע לליכרפול מאוקספורר, כתחליף אינסטנט לראש, עוד בשלהי העונה החולפת. בקיץ ירדו הליברפולים ללונדון, והשלימו את רכישתו של ג'ון כארנס המחונן מווט־ פורד. מסתבר שהמועדון שלא היתה לו אשתקד שום נציגות כנכחרת אנג־ ליה, שאף לכפר על החסר הזה בכפר לות. בעקכות 'בארנסי' נרכש פיטר בירדסלי מניוקאסל – ב־1.9 מיליון ליש"ט, העיסקה היקרה ביותר בכדורי גל האנגלי – והשלישיה הזו, עפ"י מגוון תכונותיה וכשרונותיה, צריכה פשוט לעלות על הרשא האנגלי ממי חרתיים, ולא להשאיר מקום בין גבעו־ לי התארים לאיש זולתה, מה גם שמס־ ביבה עדיין חגים שמות כמו קרייג ג'ונסטון, מרק לורנטון, רוני וילאן, אלו האנסן, פול וולש, יאן מולבי ועור כמה שלאו דווקא מתקשים ברזי הכי

ליברפול מסביב לשעון

דור והמירוץ לכתר.

כאשר זכתה ליברפול באליפות 1983, בפער עצום מיריכותיה, והניפה גם את גביע הליגה וגביע אירופה לא־ כיא כמה מרליות זהב בכרוריר, כדור, שוני שחוק קמעא, ולא התחדש בשום באותה קושיה. 17 עונות כבר ממתי- ווסטהאם, נוריץ ולוטון הן מרוב הבחי מים, הוסייקרח וכיו"ב מאולימפיארת צורה רצינית כקיץ, אלא בעיקר מפני נים בבירה לאליפות הבאה, אחרי זו נות תעלומות – אבל לא מספים מס

למועדון אחר). יש כנראה 20 קבוצות

הסבורות או מקוות אחרת. לופות, כתב עיתונאי ספורט בריטי, כי האנגלית דווקא עשויה להסכים להני בכושרה ההוא היא עומרת כנראה לוד חה הבסיסית הטמונה בתיזה לעיל – בות גם בווימבלדון, אסקוט ותחרות שהאליפות תישאר העונה בליכרפול, חיר מציאה של 850 אלף ליש"ט, שנק" טון, וימבלדון ושמנהלה המצליח דייב השיט בתמזה. השנה, אם יעבור הפוטני כלומר בעיר, אך עדיין בגודיסון־פארק בע בבורדות, לאחר שגלאזגו דרשה 2 באסט עבר לווטפורד) וק.פ.ר (למרות ציאל הליברפולי המרהים הג"ל מן ולא באנפילד. אני מסופק אם המיל- מיליון). האם תמצא השנה יונייטד את פיונטי...) עשריות לנשום לרווהה, אם הנייר אל האיצטר – אני מתאר לעצמי יונרים מסוגלים להמשיך ולהמריא אל הנוסחה שתהפוך את הנוצץ על הנייר הן תאבקנה על מקום טוב באמצע ולא שליברפול תוכל לוותר בראש שקט הכתר על כנפי התנופה המסחררת של לווהר ברשאו על תחילת העונה הבאה כאנגליה, להי אשתקר. לא רק משום שהצוות האברי

איאן ראש ליובנטוס. ממנה חששו אוהדי ליברפול, עשוייה להכיא להם עדנה של המועדון, המנג'ר הווארד קנדל, הלך למקום כו המצלצלים עושים יו-בדמות אליפות תר רעש בכיסיו – אתלטיקו כילכאו. מחודשת, בעקבות מסע מירה על המוגמר קשה שבעתיים מן אחרי ההפסר בגמר הגביע לא נוחרו ההישג – ועולין הארווי, העוזר והיורש עוד לפליט ימי חסר בווייט־הארט־לי רכש מהמוצלחים של קנדל, עלול לגלות אמת זו על

עדנה ליונייטד? מנצ'סטר ולונרון הן שתי ערים

החולמות בלילות על שימת קץ לעידן ההגמוגיה של ליכרפול בכיפת ליגת רה אמנם השנה עם נציגה אחת כלבר, אולם זו לא יכולה בשום פנים ואומן התחלת המכחן האמיתי של אלכס פר־ שהביא פרגוסון לאולד־מראפורד, כדי ולרמוס מספר יריבים מופתעים. לעמוד במשימה זו, הם המגן ויו אנדר־ סון מארסנל ואנגליה, והחלוץ המקוטי משיח בלי חמור), צ'רלטון, אוקספורה המצויין בריאן מקלידר מסלסיק (במ־ פורטסמות, שפילר וונסריי, סאותהמפ"

בצפון לונדון מתלכטים למעשה של ליגה ג' - טרבור סניור), צ'לסי, סיאול, ולהספיק לחזור לליגה ולדהור שארריכל כל ההצלחות הפנומנאליות של ארסנל ב־1971. ק.פ.ר, ווסטהאם, מוריות בכדי להפחיד את ליברפול.

ארסגל וטוטנהאם התקרבו כמה פעמים מאז כמטחווי־כרור מן התואר, אך תמיר מערו לפני קו המטרה. שתי האחרונות הן השנה התקווה שלונרון

תחצה סוריסור את הרוביסוו הזה. ארסנל התבשלה אשתקר במיץ של קבוצה מתגבשת, והאדרת החרשה שלה כוללת את חוד המחץ מלסטר, אלן סמית, העשרי להתגלות כחוליה החסרה, בעזרת הכשרון הפורח של צ'ארלי ניקולאס, שהחליט להשאר כה־ יכורי. טוטנהאם הפסידה אמנס את גלן הודל לטובת מונאקו, אך רכשה את ג'וני מטחוד (קישור) וכרים פייר סלאף (כלם) מנוטינגהאם פורסט -ושוכ יש למנהל דייויד פליט חבורה של אינוייכידואלים מכריקים (האם יו־ כל קלייב אלן לשחזר את פוריות הה־ כקעה המופלאה מאשתקרז) שהבעיה שלהם היא כיצר להתחבר לגוף שלם כמו בריאטה מוצלחת – משימת השי שיכיל את מצבור האיכויות של פרטיו.

ין, והעונה יצפו ממנו להעכיר סחורה ממשית – תארים. מסתוריות, אך לא מפחידות

הכיוון הכללי ממנו עשויות לבצי הכדורגל הטובה בעולם. מנצ'סטר נות־ כץ הפתעות העונה הקרובה, הוא המירלנרס של אנגליה, שם סמוכות זו לזו קובנטרי, נוטינגהאם פורסט ודרני להתחיל עונה מבלי לחשוב כמושגים קאונטי. קובנטרי רכשה את רייויד של קריאת תיגר על הכתר. זוהי גם ספידי מצ'לסי, היא זוכה לניהול מער לה, ותנסה לבנות על הזכיה המקסימה גוסון, המנהל הסקוטי של מנצ'סטר- בגביע האנגלי. פורסט, עריין עם כר" יונייטר, שהובא כאמצע העונה החול- אן קלאף האוחז כרסן, מאיימת כנו פת כדי לעצור את הטחף, אך עם שרי שגים לזנק מעלה. דרבי שבה לליגה קת הפתיחה הנוכחית יצטרך להוכיח הראשונה לאחר גלות ארוכה, ועם את כוחו לא כתיקונצ'יק מוצלח, אלא רכש כפיטר שילטון בשער וזוג חלו" כמי שבנה מכונית המסוגלת לשמור צים מצויין וצעיר – פיל גי ובובי דייי על קצב בראש הטור. החלקים הנוצצים ויסון – מסוגלים הראמים להלהיב ניוקאסל וללא בירדסלי היא כמו

כירכתיים. ווטפורד (עם מלך השערים

עמי ליבנה

בארה"ב ואירופה.

הכוח ייעלם מהנוף.

הדרך לפיסגה העולמית

די להגיע לפיסגה העולמית בכדורטל, יש ללמוד מהקבוצות הטובות ביותר – והללו הן מצמרת הנ.ב.א. ואלופות אירופה. לאחר תקופת הכנה ממושכת, יש אפילו להעו ולשחק נגדן, במטרה ללמוד מהן תוך כדי משחקים, בתחום היכולת האישית והקבוצתית ולא כדי לעשות מזה כותרות עולמיות.

במה הדברים אמורים: בכושר האישי, בתלכיד הקבוצתי, בהובלת הכדור, בפיצוח הגנות משתנות, בהגנות שונות, במשחק של גובה ובניצול שחקנים נמוכי קומה, מול שחקנים

באליפות העולם האתרונה ראינו את טיירון באנס האמריקני, רק 1.58 מטר, ובכל זאת עושה צחוק" מלהקת סאבוניס. גם גאליס איננו אלא 1.83 ואייואה תומאס מדטרויט, 1.85, ושניהם מחפים על היעדר גובה בנתונים אחרים, חשובים לא פתות.

הקליעה לסל, תחת לחץ פיסי וזמני, היא גורם מרכזי בהכרעת משחקים קשים, כשהיריב שומר צמוד ונוקשה. ראינו את גאליס משתחרר וקולע סלים מול ענקים של 2.21 מ ויותר – והם לא יכלו לחסום אותו ללא עבירה. גאליס מחזיק בכדור מוגן על גופו, במיוחד מול שניים־שלושה יריבים. כדי להוציא הכדור מידיו, חייבים לפגוע בו פיסית. כך הוא סוחט עבירות ומבצע קליעות עונשין ללא דופי – בשלוות נפש וביד מאומנת. שלוות הנפש היא לכן הגורם הפסיכולוגי החשוב ביותר. ואח"כ באות האימרות: "לנצח

בכל מצב" (גם כשהיריב מוביל בהפרש רב), "אסור להישבר", "לא להרים ידיים", "להילחם עד שריקת הסיום". ראינו משחקים שחוכרעו בשנייה האחרונה ממש.

אם נחלק את 40 דקות המשחק שווה בין שתי הקבוצות – 20 לכ"א – ואם לא נחכה 30 שניות, לתירגול צבאי, שאינו הולם את זירת הקרב. אלא נזרוק לאחר 15 בלבד, יהיו לנו 4 זריקות ראיית משחק: זו ההבחנה היכן יעמדו שחקני בדקה ובסך הכל 80 זריקות לקבוצה, שהן היריב בשניה הבאה ואח"כ לאן יניעו את הכדור. בממוצע 160 נקודות. זאת המיכסה שיש לשאוף אליה (לעומת סלי 3 נקודות, יש גם עונשין – כך אם הדבר יחייב קצת זמו. או אפשר לפנוש את השחקן עם הכדור, בשניה שהממוצע נשאר 2 נקודות). כל קבוצה חייבת הנאותה, כדי לחוסמו או להוציא הכדור מידיו. ואיית משחק מוכיחה על אינטיליגוציה גבוהה. לדעת שזה הפוטנציאל שיש לה: 160 נקודות ומאמן.

לסל במהירות רבה ובצורות מגוונות.

יחזור הכדורטל לצורתו האלגנטית, היפה

להסתגל לרמה הכללית שבעולם. לדעתי, סגוון

אימון הקבוצה חייב להיות מכוון להשגת

סיבובים, רגליים, ידיים וגוף. יש לעבור לקליעות

-הגנה, אין לזרוק לסל – כי דבר כזה לא קיים

למשחק, ובמיוחד למשחק קשה); יש לתרגל

הגנה פעילה והגנה נוקשה וצמודה, עם זריקות

מתת אלהים. שיתוף פעולה ומסירת הכדור במשחק וחייבת לשאוף ולהתקרב אליו. לפרקים לשחקן שנמצא במקום הטוב ביותר – היא אנטי תוכל קבוצה לקלוע בהצלחה גם תוך 10 שניות אגואיזם, במוכן החיובי של המושג. יש לכך גם ולפרקים תודקק לכל 30 השניות שמותרות, לפי היבטים כלכליים וחברתיים גם מחוץ למגרש. חוקת המשחק, אך 15 שניות הן ממוצע סכיר, ראינו שחקנים מהדרג הראשון מוותרים על וויתן לביצוע לאחר אימון דב, שיש לתרגלו יום זריקה בטוחה לטובת חבריהם, שומצאים יום. חובה לזכור כי לפעמים הכמות הואת של בעמדה הנראית להם נוחה ורבת סיכויים יותר. קליעות, קובעת את נורל המשחק ולא שום דבר

תכונה זו היא מהמרכזיות בקבוצות הצמרת אתר. הוצאת כדור אתורנית: אם שחקן מתרומם יש להיוהר מאוד מפריצה בכוח של שחקנים לקליעה ומוצא עצמו סגור מכל הכיוונים, הוא מגושמים, כי במקרים אלו, השופטים נוטים חייב להחזיר את הכדור אחורנית. תוך כדי להאשים את השחקן התוקף. יש להעדיף את ההתרוממות ולא להעבירו ליריב. בצורה זאת, הפריצה בתימרון, מאשר בכוח. אפשר לומר אפשר להערים ולהטעות שתקנים גבוהים שמשחק מרפקי, בכוח, מתחת לסל, חייב וחסונים מתחת לסל ולבצע הסתערות לסל. להסתיים – זה הופך את הכדורסל לשדה קטל, בנלים: ראשון פורץ ומושך אליו את ההנוות ולפעמים גם מסתיים בצורה קשה. אבל עניין זה ומאחוריו מתקדם חברו, שמקבל את הכדור תלוי בשיפוט. אם השופטים יקפידו למנוע וקולע בחופשיות, מאחורי גבו של הראשון. מהכתפיים והמרפקים לפעול מתחת לסלים, ראינו דברים כאלו והם מצליחים מאד.

הנעת כדור מסחררת ליד הסל, מטעה מאוד והנעימה לצופים ולשחקנים. נבחרת ישראל לא את השמירה ומאפשרת לשחקן פנוי לקלוע צריכה ללכת בדרך זו, שחלק ממליץ עליה, כדי בחופשיות. לפעמים אפילו אין רואים את הכדור. עקב מהירותו...

הוצאת כדור מהיריב תוך כדי כידרור: מתכופפים עם הכדור ומוציאים אותו מהיד כושר אתלטי ברמה העליונה ועל כל מרכיביו: לאחר חבטה בריצפה. לאחר תירגול, והוא פשוט מהירות, זריזות, גמישות, פניות, קפיציות, ביותר – היריב מפסיק לכדרר כליל, כדי שלא לאבד כדורים. הטעיות רגליים, גוף וידיים, מאד לסל בשלוש דרגות: עם הגנה סטאטית וכלי מקובלות כיום בקבוצות הטובות ביותר. יש ללמוד ולתרגל אותן תחת לחץ, ולא כמו בלרינות

בשום משחק והאימון חייב להיות דומה ביותר על הבמה. כל אימון, בכל נושא, חייב להתחיל מאלמנטים פשוטים וקלים – אולם עליו להטתיים בלחץ הפיסי והזמני הקשה ביותר, כפי שצפוי במשחק – אחרת אין לו ערך. דומה הדבר

והחשוב מכל: הצוע לכת. לא להתגאות. לא להתרבוב – לפני משחקים ולאחריהם. מי שיילך בדרך זו יגיע לפיסגה העולמית –

איש עיויחרוד מאוחד. היה כדורסלו 🛨

חולון על-פי קצורין*

רדלי-באניסטר.

ברדלי הובא על ידי, לאחר שנאמר לי מפודשות על־ידי ההנהלה, כי בורמור יופיע כישראלי. לאחר שהתברר שבורמור נשאר במעמד זר, נותרנו עם הרכב לא מאוזן. הגענו לתום המועד בו ניתן להחליף זרים, והיה ברור שוה יהיה ברדלי. סיפרו לי על באניסטר, שלדברי ההנהלה היה סנטר חזק ואגרסיבי, והטכמתי. מהך מאוד התגלה באניסטר כפורוורד שאינו שומר בהגנה כלל, וממעט לקחת ריבאונד. בַנוֹסף, הוא לא היה מוכן לקבל מרות. פניתי להנהלה, אך דבר לא עזר. הוא היה שובר סלים ככוונה, זורק מטווח של 3 נקודות, מתאמן בנעליים לא שרוכות – הכל בניגוד לנדרש ממגו,

כאשר ההנהלה לא מגיבה על הפרות המשמעת ההנהלה נתנה לי אפשרות לשלוח אותו חביתה, אולם החלטתי להשאירו לאחר שנודע לי כי היה מקבל את כספו בכל מקרה. באחרונה חייתי בניו־יורק, וראיתי את באניסטר בליגת הקיץ, משחק עם שוגר ריי ריצ'רדסון, שאי אפשר לאמר עליו שאינו יודע למסור, כמו הגארדים שלנו. הוא שיחק שם בדיוק כמו בארץ, לכן כל הדיבורים על קצרים עם המאמן אינם

עופר אשד. אשד ביקש ממני לקיים אתו התייעצות לפני כל משחק, בהפסקה ולאחר המשחק. הודעתי לו שכל עוד אני מאכן, אינני מעונין לשמוע אותו בזמן המשחקים. לאחר כחודש פרסם אשד ב"שבועספורט" כתבה על הבינוניות של המאמנים הצעירים.

קשה לי לקבל ביקורת מאדם שלא נכח ב־95 אחוז מהאימונים. למרות העדר תרגילי ההתקפה, כדברי אשד, סיימנו את הליגה במקום השני. היינו בכושר שיא, ודווקא אני הייתי "קול קורא במדבר" כנגד השאננות והביטחון שנעבור בקלות את הפועל חיפה. לא הצלחנו לקיים אימון אחד עם 10 איש, כיוון שהתהלה, בדיוק אז, מצאה לוכון לפתור לבאניסטר את בעיות העור בפניו, וזאת – בלי לתאם אתי מראש. גם

יעקובי נפצע וועדר. מי שעוסק באימון, יודע שלאחר הנסד מסוג זה שנחלנו בבית נגד הפועל חיפה, הצד הטאקטי הנם טובים, וחבל שעופר אשד פרץ טכר, הוא משני, ויש להתרכז בצד הפסיכולוגי־מנטלי - להתאושש ולאושש את השחקנים. דווקא בשבוע הזה נעלם המומחה אשד מהאולם. הטענות על חוסר תרגול נגד איזורית מגוחכות.

מחפש כותרות, לקוחות מעולם הדמיון. עופר אשד היה שחקן נדול, אולם מאו השתנר הכדורסל והפך יותר מקצועני. אשד לא למד ולא השתלם, וחבל שביקורתו היוה על רקע אישי. לא מקובל עלי לשמוע ביקורת מאדם ששמעתי אותו במו אזני מתרברב באזני דנוברג (מוטי, חבר תנהלה) באחת הנסיעות, כיצד סייע להדית מאמן בבית"ר ת"א, גרשון דקל, בשעה ששיחק שם. לנוכח כשלון העונה הקודמת, החליט כנראה

אשד לקבוע אָת הָרכב הקבוצה ומאמנה, והוא

קבע שאיינוקן

לא ידעו כלל על תרגילי ההתקפה של הקבוצה,

והם עופר אשד וקני באניסטר, שגם בתקופה הזו

מי שמכיר אותי, יודע שהטענות לפיהן אני

השתדל להמשיך ולשבור סלים בלי תגובת

ההנהלה.

צר לי שהעניינים התגלגלו בצורה כזו. כיווו שיחסי עם הנהלת חולון (לפרדון, דנוברג, מאור) והשטפון בעקבותיו הוא על אחריותו בלבד.

* מאמן הפועל חולון בשנתיים האחדונות, מולי כל שחקן שהתאמן אז יכול להעיד שתירגלנו נגד קצורין, מגיב על דברים שנאמרו בעניינו בכתנה על איוורית. שני אנשים, מתחילת העונה ועד סופה, הפועל חולון ב"שבועספורט" מחשבוע שעבר.

אף כי לא זכה בכתר ווימכלרון '87, ראוי השוורי הצעיר שטפן אדנרג, 21, מדורג 4 בעולם, לתשומת לב ולא רק עקב רירוגו הגבוה. יש אומרים כי בעתיד הלא רחוק יטול את הכתר שהוא מייחל לו. הופעתו בטורגיר היוקרתי השנה, אותתה על כך. כשעלה למשחקו הראשון, התייצב מולו שטפן אריקסון, אף הוא משוודיה, אכל מרורג רק 118

בעולם. עמדו לזכותו הניסיון וכן אהכתו למגרשי דשא ובתוך 58 דקות ושלוש מערכות, הוא "סגר ענייו" בצורה חלקה. לא השאיר ליריבו אפילו בדל־סיכוי, שלא לדבר על בדל־משחקון: 6-0, 6-0, 6-0. סופר חלק. מי שעוקב אחר אדברג לא הופתע. במיוחר לא מהקלות שבה עשה זאת. פשוט שחקן

מאזן מרשים

"אני אדם מאושר", הוא מגדיר עצמו. הצהרה לא מפתיעה בהתחשב בהשגיו. כבר הספיק לזכות פעמיים בטורנירי ה"גראנר סלאם": שתי זכיות באלימויות אוסטרליה ב־1985 ו־1987. גם רשם זכייה כפולה גוספת, עם גבחרת שווריה, בגביע דייויס ועוד זכיות רכות כטורנירים אחרים כרחבי העולם, שהיקנו לו מספר לא מכוטל של נקורות בדיודג ה־אי.סי.סי. אלו מיקמו אותו בראש הרשימה מתחילת 87, ודירגו אותו רכיעי בעולם אחרי איוון לנדיל, בורים בקר ובן ארצו מאטס וילאנדך. "איך אחרי כל אותם הישנים לא אהיה אדם מאושר", אמר לא מכבר בראיון טליוויזיוני. אפשר להבין אותו.

"אני משוגע על החיים שלי, מה שמאור מוצא חן בעיני. זה גם די ברור, מהסיבה הפשוטת שהמקצוע שלי זה גם ההגאה הגרולה ביותר שלי – הטנים. גם החיים שלי, מחוץ למגרש הם בדיוק כפי שאני רוצה", הכדיו.

אדברג הוא שחקן גדול, אך למרות הישגיו איננו כוכב, וכך הוא גם רוצה שיהיה בהמשך. אין עליו את אותה היסטריה תקשורתית, כפי שיש אחרי בקר, לנדל, מקנרו ואפילו בן־ארצו וילאנדר. הוא זוכה בטורנירים. וההישגים "עוברים" כשקט באמצעי התקשורת והקהל – דבר גדיר כשמדובר בספורטאים

זיעד: מס. 2

מטרתו, כפי שהצהיר עליה פעם: "מטרה ראשונה - לחיות מדורג 2 בעולם, אבל כלי שכל כך ירגישו בכך. שזה יקרה לי בשקט". זהו ארברג: טיפוס של אנטייכוכב, למרות שיש לו הכל כדי להיות "סופרסטאר" אמיתי. צניעות היא אצלו מילה נאפשרותי לתת, אני נותן, לא עושה חציי־דברים", - כרושה. לעולם לא יתווכה עם השופטים, ואם כן רצוי לצלם את האירוע הנדיר הזה ולתעדו...הוא כמה שפחות להיות תלוי באנשים אחרים. הארם רומה איפוא לסטריאוטים שנקשר בתיאוריהם של היחיד שאדברג תלוי בו הוא, אולי, מאמנו טוני הטניסאים השוודים: קר/שקט. ביורן בורג היה פיקארד, ואולי גם סוכניו - אבל זה הכל. טניסאי הדוגמא והמופת. כל היתר באים אחריו.

אדברג היטב: "צריך קודם כל לעבוד קשה ובאותו מאוד. טניסאי חייב לדעת לשהות עם עצמו בטיסות, אחד מגדולי הספורט הלבן בכל הזמנים – ביודן זמן גם קוכות בהרבה ניצחונות. אבל צדיך גם דבר - בין סורניר אחר לאחר ובמשחקים עצמם. הרבה - בורג. איש בשווריה כבר לא יוצא מגירוו כאש נוסף, לא פחות חשוב: משהו בפנים, שאוהב את שעות של בדידות יש בספורט הזוהר הזה. הזוהר. משהו שנולדים איתו. אותו משהו, עושה "אני מאורגן היטב כדי להצליח בחיים מטוג זה. כעת הוא מי בלוגרון – עיר יעילה, הוא אומר אותך בהמשך לכוכב, כוכב אמיתי. רכים נולרים עם יש לי תוכנית אימונים שנתית, שמאמני מכין לי בגלל שלושה דברים: נמל התעופה מתאים לצרכיו. אותו משהו ואף מצליחים בהמשך להגשים את ואני ממלא בכוחות עצמי את כל ההוראות". מי מרכזי הקניות אתובים עליו וגם – אולי זה העיקר החלום – אך לאחרים, כל הנושא הזה כלל לא שעוקב אחר משחקי הטנים פוגש הרבה את אדברג, המיסוי נוח יותר מאשר בשוודיה. הבריו טניסאי מדבר",

חילק לכני אדם אותו "משהו" – שטפן אדכרג לא מבין 5 הראשונים כעולם. אפשר לבדוק ואת מעדיף לשלם עוד קצת "טאקס" ולחיות במקום

בועז ביסמוט 📱 רק בן 21 וכבר מדורג 4 בעולם – זהו השוודי שטפן אדברג, שהמומחים מצביעים עליו כעל אחד מגדולי הטנים בעוד כמה שנים 🗷 כראי לשים לב אליו כלי היסטריה תקשורתית, הוא נסק לצמרת 🗪 רואה עצמו כפרפקציוניסט, מרכה לדבר על בעיית הבדירות של הכוכבים

המאמן מכין לו תוכנית עכודה לכל השנה והוא

משתדל בכוחות עצמו ליישמה. מפריע לו. שהרי כבר אמר שהוא ארם שמת.

ארברג מעיד על עצמו שהוא שאפתן והרכר העיקרי אצלו זה הגיצתון. "בסך־הכל אני חי מעסק, שמאופיין בתחרותיות הגרולה שיש כו. אני רוצה לזכות בכמה שיותר טורנירים ובחשובים שבהם. אני לא מעוניין לחיות בלחץ, לכן אני חי מטורניר לטורניר, מבלי לחשוב על הבא בתור, כל אחד כומנו, אף־על־פי שהמטרה אצלי היא לזכות בכולם. לפחות לנטות".

אין בכך כל ספק. "כשאני עושה דבר מה, אני -עושה את המקסימום. כל מאת האחוזים שיש

עצמאות היא מרכיב אופייני נוסף של אדברג. מה צריך אדם כדי להיות כוכג – זאת יודע שאיננו עצמאי, לא יוכל להצליח. יהיה לו קשה פרנפודם...שוודיה התרגלה לטופ, אתרי ש"יצרת" את

היה שם. פשוט גולדי בלי זה. אבל זה ככלל לא כסקירות טורנירי ה־אי.טי.פי, וגביע דייויס", גילה מעניין יותר.

אדכרג. הוא מאוד מרוצה מאותה עוכדה, כיוון שהרבר מאפשר לו להיות תמיד ככושר טוב. הבעיה היחידה במקרה כזה: שוכע מהמשחק, אכל מי שמביר את ארברג יודע, שאצלו לא קיימת בכלל אפשרות מסרג זה. "מה שכן, אני חייב להיות כל הזמן מרוכו, כגלל צפיפות המשחקים", הוא אומר.

וא ייצמן: שווד ולא אותב אלכותול. גם זה שייר

מי שמכיר את עולם הטגים יודע, שהמרוכר בענף ספורט מכניס. מכנים בצרורות. הצלחה בטנים בקנה מידה עולמי מפציצה את הכיס. "ג'ק פוס" אמיתי. גם אצל ארכרג ההצלחה כטורנירים מתורגמת באופן טבעי לכסף – ולכסף גדול. באותה מידה שהוא מחושב על המגרש, הוא גם מחושב כנושאים הפיננסיים. עוקב אישית אחר השקעותיו. חברת "ארבנטאג' אינטרנשיונאל" מטפלת ככסף שהוא מרויח. ארברג אוהב בדרך־כלל לשמוע מה עומדים לעשות בכספו, לפני שזה מתורגם לנכנים יש לו גם העדפות משלו. בוחר בהשקעה כטחה לטווח רחוק מאשר ספקולציה, שעשויה להביא כסף מהיר, אך בו בזמן גם עלולה להיות "פלופ" אחר גדול. לכסף יכולה גם להיות השפעה שלילית על השחקן. תארו לעצמכם טניסאי המסכן את כספו בהשקעות לא בטוחות ומפסיד – הדבר יכול להתבטא אחר כך גם בהפסרים כמגרש. המסקנה של ארברג: מוטב השקעות שקטות ובטוחות.

הזכרנו את העצמאות של אדברג, אבל שלא נטעה: עצמאות אינה כרידות. לאדברג ליווי צמור ככל טורגיר וטורגיר. זו מלווה קבועה ושמה אנם. היא מכירה היטב את חיי הנדודים והמסעות של הטניסאים, עוד מהתקופה שלה עם מאטס וילאנרר... "אנט מסייעת לי המון. מאור חשוב שיהיה לי

ארם קרוב שאוכל לדבר איתו במהלך הטורנירים הקשים. היא לא מפריעה לי, כי היא איננה

בלי מסיבות

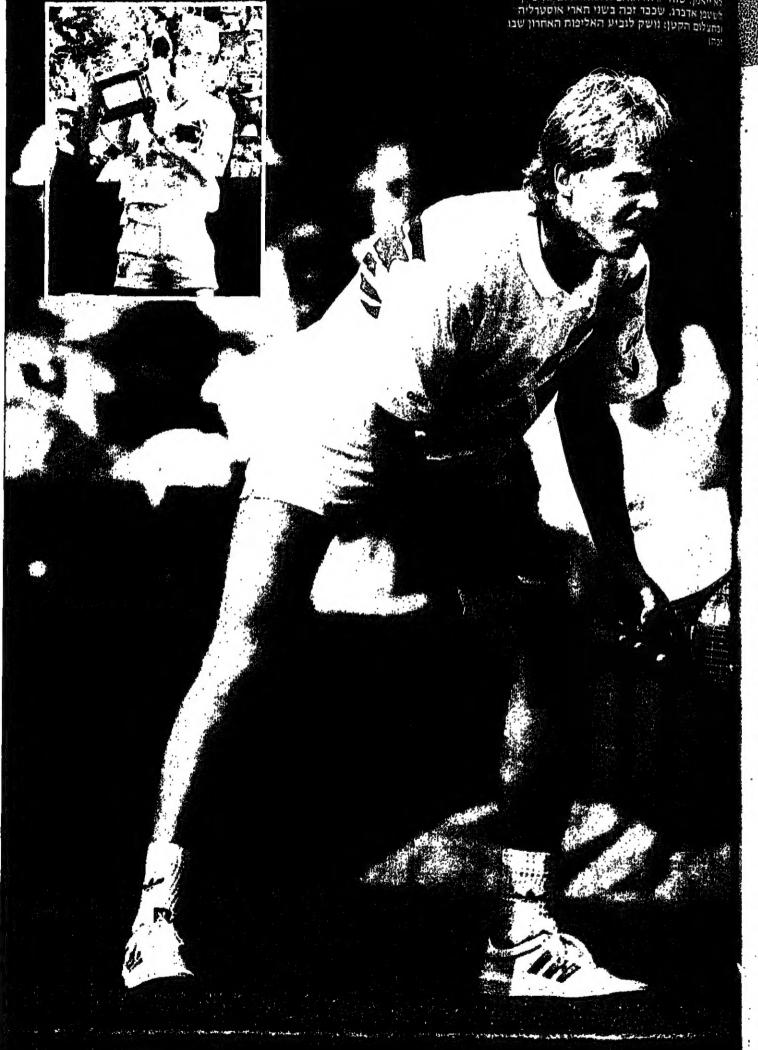
אדברג מנהל חיים של ספורטאי אמיתי. "אני השוורי היחיד בעולם, אמר, שאיננו שותה אלכוהול. הסיבה לכך איננה משום שוה מוים לבריאות, אלא פשוט משום שאינני אוהב לשתות את וה". מרהים ממש: זה שוודי זהזו

גם לא אוהב מסיכות וחיי חברה. מסיבות, למשל, וה לא הסטייל שלו. יילך אליהן רק אם חייב. פה שכן הוא אוהב אלו הן מכוניות מהירות. לאדכרג אין יותר חלומות - יש מסרות:

"המסקתי לחלום, שהרי אני ככר בן 21...", אמר. וכאמת איזה חלום עדיין לא התגשמז אחרי הכל הטניסאי השוודי המצלית הוה הוא פרפקציוניסט בגיל כה צעיר הוא ככר מסודר לכל החיים והיד שד יכולה להפים אין ספור דולרים כזכיות בטורנירים. פשוט בחור צעיר ומוכשר.

אדכרג, אמרנו, לא אוהכ את התקשורת. מעדיף את השקט, להתקרם כלי כותרות. במיוחר לא ממוצצות. זה לא הסגנון שלו. המול הוא שהוא חי כשוודיה. אך כמדינה זו טניסאי הצמרת אינם נדירים. ישנם גם וילנדר, יוהכים ניסטרום, אנדריאס צריך לדעת להסתרר לבר, לא רק על המגרש. מי יאריד, קנט קארלסון, סאנדסטרום, מייקל

ארכרג מנצח והוא אותכ את זה. כך שהרבה זמן לאימונים ככר לא נשאר לו. "אני הצמרת השוודים, מעדיפים להתגורר במונאקו. מי שמכיר את אדברג יורע, כי בעת שאלוהים טגיסאי המשחק את מספר המשחקים הרב ביותר מיקלט המס הטוב ביותר באירופה, אבל אדברג

משה סיני מצטרף לאחיו הכדורגלנים המצליחים בגולת בלגיה 🗷 עוד לא התחילה הליגה, וכבר מדברים שם, אולי, על החלפת המאמן, שרווקא רצה מגן, לאו דווקא קשר תוקף באו בהנהלה יעשו חושבים, כנראה שלא בכיוון ויתור על סיני בהאישה והילדים לא ישנים בלילה מרוב התרגשות: סיני, איש משפחה, נסע עד היום לבדו; עכשיו הוא ממתין לעוזרים כנגדו

יהיה מושלם. ואז, ללא הודעה מוקדמת, נחתה על שולחן המוערון קלטת הוויריאו עם כיצועיו של הגויים של כוורן ידעו קאם שחקן עם ביצועים קשר הפועל ת"א והנבחרת הלאומית משה סיני, טכניים כמו אלה של סיני נופל לידך, אטור לך פתוח, כי יודעים שכך ניתן גולים, והקהל יבוא". קלטת שקילקלה להם את הצילום.

לוותר עליו. כמו שהיהורים של אנטוורפן יורעים

בחופשת מולרת כאשר הגיע סיני למוערון. קודם בתיקו אפס, או רק 1-0. השנה כבוורן הולכים על לכן דרש נוכאק מהנהלת הקבוצה לרכוש שחקן בעל פוסטר של קבוצת בוורן הבלגית סגנון משחק הגנתי. ההנהלה שמעה. שמעה ועשתה. לעונה הקרוכה כבר צולם והיה כשלמועדון הגיעה קלטת הווידיאו של סיני, איש מוכן. איש במוערון לא חשב לא חשב על דרישת המאמן. יכולתו של סיני שבתה שיצטרכו לחכות עד לרגע האחרון, כדי שהמוטטר את ליכם. כו במקום החליטו: רוצים את הבחור הזה. סגנון אחר משלהם – יותר טכני ויותר מבין את

מאמן הקבוצה, הצ'כי לאדיסלאב נובאק, עשה שמצווה הבאה לירך אל תחמיצנה... או כמו

היהלומנים של אנטוורפן שיודעים, שאיש מונו לא ישמוט אכן טובה שנופלת לידיים... חיפשו קצב, מצאו מהנדס

וכך, בוורן חיפשה קצב, ומצאה לה מתנוס. "הם רצו שחקן כצד שמאל שעושה עבורה שתורה, גם למטה וגם למעלה. כמשחק הראשון ששיחקתי כבוורן, ראו שאני אמנם יכול לעשות את העבודה השחורה הזו, אבל אני גם יכול לעשות דכרים ישים. העקרון שלהם השנה זה למשוך יותר קהל, אחרי שבשנה שעכרה רוב המשחקים שלהם הסתיימו משחק אטרקטיווי, עם השחקנים המבריקים שיש להם" – מסכיר סיני.

- ובגללך בוורן משנח סגנון? "לאחר המשחק הראשון בכוורן, ראו שיש לי המשחק. הם עשו ישיכת הנהלה, והחליטו ביניהם לשנות את סגנון המשחק – כגללי. נשחק יותר

כשסיני אומר קהל יבוא, הוא מתכוון ליהודים של אנטוורפן. עליהם גם חשבו בכוורן. קהל אותדיה

כמוערון, ובטח שלטיני כשחקן" – אמר השבוע תוכר וחבר הנהלת הקבוצה, דירק מאס.

להיות ולחיות כאירופה, אכל להרגיש כמו נישראל. זה למעשה מה שעובר על סיני, ומקל עליו את חבלי ההתאקלמות בחיים החדשים שלו. איש לא האמין שהילד הטוב של יפו יוכל לנטוש את שדרות יושלים, בערך כמו שהכותל המערבי יעבור לתלדאביב... אבל באנטוורפן ושם מתגורר סיני כדירת שלושה חדרים), העיר הישראלית כיותר כאירופה, סיני יכול גם כלי יפו: "בוורן זה מרחק של עשר דקות מאנטוורפן. כל הזמן מרברים שם עברית. אני מרגיש כמו בתל־אביב. יש מה 15 אלף יהודים, שכל הומן אומרים לי שרוצים לבוא לראות אותי. מה עוד שהרכה ישראלים באים לבקר באנטוורפן שלוש פעמים בחודש. כך שא למצוא אנשים ולדבר איתם עברית".

האוהדים יעלו על מטוס

נם מישראל. אחד מאוהדיו בהפועל ת"א כבר רכש שעכשיו צריכים להצטלם מחדש, יחד איתו. עלול עוברה. כתכ הטלוויזיה באירופה, יואב טוקר, טרח לעצמו שלושה כרטיסי מגוי למשחקי בוורן. "אני מאוד להיות שמוסטר זה לא יהיה אקטואלי תוך וכא לכלגיה בשנת שהלפה, וערך ראיון עם סיני, השתי את משה לנסוע ולשחק בחר"ל, או עכשיו ימים, שכועות או חורשים, דווקא בגלל שהמאמן, לקראת פתיחת הליגה הכלגית כשנת הקרובה. כשוצא משחק בחו"ל, אני צריך להיות קרוב אליו, נוכאק, יהיה מיותר שם. חלק גרול באשמה תוטל, מן מתרתיים יוצא מבצע סיני לדרך, בבלגיה.

גיחתו של סיני לחתימה עם בוורן, התקבלה אצל אוהרי הכדורגל בכלל, ואוהרי הפועל ת"א בפרט, כעוד נסיון סרק של סיני בחו"ל, נסיון שבעיקרו נוער אולי לשמש תרגיל לסחיטת הכספים מהפועל ת"א, לקראת הישינה לשולחן המו"מ על חוזה חדש. סוכנו של סיני, אשר הרשקוכיץ', אף ידע לספר

הסתם, על כתפי הרכש היטראלי. ההנהלה פשוט רוצה משחק החקפי, כשסיני הוא אחר הכלים שלה לבצע מלאכה זו. המאמן נוכאק דוגל בסגנון ההפוך - הננתי. בהפועל ח"א נהנו לומר שסיני היה האיש

שבעת שהייתם ככלגיה, לפני חתימת החוזה, התקכל במוערון טלפון אנונימי, והרוכר אמר: "אל תקתו את סיני ברצינות. הוא לא רוצה לשחק בחו"ל. הוא רק רוצה לסחוט כסף מהמוערון שלו". כששמע זאת סיני בכוורן, הוא הכריז: "אם ירגיוו אותי, אז אשחק בחו"ל, אפילו תמורת מחצית הסכום. שאני יכול לסכל בהפועל ת'א". הרשטוביץ' וסיני ניסו לייחס זאת להפועל ת"א, אבל אחרי שסוכמה העיסקה, הם חשבו פעם שניה, והבינו שוהו ייחום מוטעה.

שפה משותפת עם פיירקלאף

- מי החברים שכבר הססכת לרכוש בבוורן? טבעי שהאנגלי דייויד פיירקלאף הוא יותר" סרוב אלי. כי הוא דובר אנגלית. הוא מכין פלמית, אכל לא יורע לרכר. כל דכר שצריך להסכיר, אגי שואל אותו. אני משתדל לא לשאול אותו יותר מדי, כי אני רוצה להבין לבד. פיירקלאף הוא הקרוב אלי ביותר, אבל אני לא יוצא לכלות איתו אוזרי האימון. גם קפטן הקבוצה, דני פפאף (אחיו של שוער נבודרת בלגיה, ז'אן מארי פפאף, ששיחק וגדל ככוורן), קרוב אלי. הוא נחמר מאור. אפשר להגיד שכולם נחמרים. אכל אני לא מצפה ליותר מוה. אני לא צריך לחגוג איתם אחרי אימון, כי גם תם עייפים ולכל אחר יש את המשפחה שלו, והעיסוקים שלו. כעקרון, קיבלו אותי בכוורו יפה מאוד".

- הזכרת את סיירקלאף. אמשר לדמיין שיתוח

משה סיני. כן 26, וכבר הספיק לצכור הרבה שעות טיסה. תוא טכב עולם בעיקר עם נכחרת ישראל, וגם עם קבוצתו, הפועל ת"א. החיפר הנמור ממנו, היא אישתו, עופרת. היא מעולם לא יצאוז מהארץ. הנסיעה הראשונה שלה היא לא סתם נסיעה לחו"ל, אלא יציאה לחיים חדשים. היא לא יורעת איך

"אני נורא מתרגשת. מתקשה לישון בלילות" – אומרת עפרה בראשית השבוע, שעות אחדות לפני ההמראה לבלניה, עם שני ילדיה, ירון וכן 8) וקארין (6), כדי להצטרף לבעל אבא, משה, במקום עבודתו החרש. עופרה יצאה עם הששות לא מעטים, לקראת הכלתי נודעו "אני חוששת רק לילרים. איך הם יצליחו להתאקלם: כל הומן הילרים מתרגשים, בגלל שהם עוובים חברים בארץ. אכל אני מקווה

- רצית שמשה ישוק בחוילו איך קיבלת את החלשתו לחתום בבחודו ימאוד רציתי שמשה ישחק בתרל, כי הוא שחקן טוב. ראיתי שכל השחקנים הטובים נוסעים לשחק בחו"ל. כך רוני רוונטל, אלי אוחנה, אבי כוון. רציתי שגם משה יסע. היציאה לחו"ל בשולט יכולה להרביע אותו, אחרי שבשנה האחרונה הוא חיה עצבני בגלל כל המצב של הקבוצה, וכל מה שקרה מסכיב. אני שמחה בשביל משה שמוריטוף משה מנשים הלום ישן שלו, לשחק כוורילי.

ואיך תסרך הגברת סיגי עצמה: - "קשה לי לעווב את כל המשמחה בישראל, ולעבור לבלגיה. מם תבטיות לבוא לבקר אותי בבלגיה, כך שלא אהיה לבר. אני מקווה שאצליה להסתודה לעבוד אני בקוח

לא יכולה כנלגיה, אך אלך לכל מיני חגים, אולי תפירה...

כי משה צריך פינוק. חייבים להיות לידר – אומר פעולת בינך לבינו, כמו שיתוף הפעולה שלך האוהר החולוני, שמטרב לחשוף את זהותו. - ובאיזה שפח אתה מרבר בקבוצה? אתה לא

לומד את שמתם - מלמית? יאני לא מאמין שבשנה אחת אוכל ללמוד שיהיה שילוג לא צריך לרעת פרפקט פלמית.

אבל לא רק מאנטוורפן יבואו לראות את סיני. קילקל את הפוסטר, אמרנו, לא רק בגלל

בימים המוכים עם שבתאי לוי? אם אני אהיה בכושר טוב, ואני מקווח שתוא גם

ירע לנצל את המצכים שאני אכין לו, אני מאמין פלמית. אבל אני בטוח שאלמד דברים בסיסיים שפיירקלאי יתן גולים. אכל אני אישית צריך עודם שיעזרו לי. אני יודע קצת אנגלית, וזה יעוור לי. אני כל לראוג שאני אהיה טוב לעזור לעצמי, ואחר כך אני בטוח שתבוא העזרה לחכרים".

גם בטלוויזה הישראלית כבר זכה סיני לחכרה.

לכאורה, אמור היה לעבור עליהם קיין מאושר. קבוצת געוריהם, הכח

מכבי רמת־גן, הצליחה להבטית במחזור האחרון של העונה את הישארותה כליגה הארצית ככדורגל, וללא מכחנים. עשתה בכך את מה שנחשב 270 רקות קודם לכן ככלתי ייאמן. "שדרה" את קופת הנקורות כמלואה בשלושה המחזורים האחרונים, ועגנה כחוף המכטחים הארצי.

אבל חרף עוברה זו, שניהם רחוקים אפילו מלהיות שבעי־דצון ככל הקשור לעולם הכדורגל שלחם. יתרה מכך, את האכובה מענייני הכח אפםשר לשמוע מכל מילה שלהם. אחד מהם יודע כי הוא הגיע במוערון הזה לסוף הררך. אם יחזור לשם אי פעם, רק בתפקיר של מנהל מקצועי, מה שהוא מכנה - נסיון לשיקום הריסות של שנים. האחר מצהיר כי אם ימשיך לשחק כרורגל, יהיה זה ככל אגורה אחרת, רק לא בהכח מכני ר"ג. ומכיוון שמרובר בשניים שהמועדון הסגול היווה עכורם הרבה יותר מטתם כית, מאז היו נערים, אפשר להגדיר את התתושות הפרטיות שלהם כאהבה המכיאה למרירות שאין למעלה ממנה.

האחים משה ("מושיקו") וחיים ("מיקו") יחיאל. בוגרי שכונת שפירא ואזור התחנה המרכזיה כת"א) שהיו לסמלים האמיתיים של הכח, למרות שכל אחר מהם ניסה את מולו כמשך השנים גם כמועדונים אחרים (כמיוחד האח הכוגר, מושיקו). אולם שניהם היו רוצים לצייר את הסגולים בצבע אחר לגמרי.

תואר אליפות כלאומית לפני 14 שנים. זו שהמכצר

משה יתיאל, בעוד חורשיים בן 36, נוכר בערגה

באותם ימים. כנער כן 16 הוא היה אחר מכוכבי

קבוצת גרנ"ע יהודה, זו שטיפת כלהט תמירי שמואל

("שוני") מושקוביץ. את הקשר הראשוני עם הכת יצר

רכות וגדולות, שכאו להתארה שם.

מלך שערי הליגה לנוער

מושיקו (משה) יחיאל, בכור, ומיקן (חיים), הצעיר – אחים לנשק הסגול – שניים משמות המשפחה של הכח מכבי רמת־גו אחרי שנות הישגים, שעל־מנת לזכור אותם הם יזרקקו לספרי היסטוריה, כאו שנים ארוכות של מפח נפש 🖪 הם לא מסוגלים להבין איך בקבוצה שפעם היתה אגורת פאר – מסוגלים לכזאת שמחת עניים על היחלצות מירידה מהארצית, לאחר מבחנים מכישים 🗷 חיים רודף עד עצם היום הזה אתר חוב מקבוצתו האחרונה, מכבי פ"ת, ואילו מושיקו כבר חושב על קריירה של מנג'ר 🎟 כן, בהכח...

משכורות ופרמיות עבור נקורות לינה למחצית הראשונה של 1986. חבר הנהלה ככיר באותה עונה, הבטיח כמה פעמים ליחיאל בי הוא יוצא בתוך דקות ספורות עם חלק מהכסף כדרך אליו. כעבור שעה היה מיקו מטלפן לכיתו של הנ"ל, ורעייתו היתה מרווחת כי בעלה ישן שנת ישרים זה מכבר... בקיצור - פתחיתקווה הככימה לפני שלושה חודשים למינוי בורר בנושא תכיעתו של השחקן. הוחלם כי יהיה זה משה פרנסים, חבר הנהלת ההתאחדות לכדורגל. פ"ת שיגרה לבוררות את חכר ההנהלה אלי ציטיאט. זה הודה במרכית טענותיו של יחיאל. פרנסיס קבע כי פ"ח תשלם 11 אלף ש"ח. עד היום רץ חיים יחיאל אחר הכסף. לא קיבל ממנו ולו

מגדלים לפני היכודות

חיים יחיאל מלא תיסכולים. לא רק בגלל היחם של פ"ת, מטרידות אותו גם הכורות את הכח, אליה שב בעונה החולפת. "לפני שלוש שנים, כשהיתה הכח כלאומית, החליטו העסקנים, כבר במחזור ה-17. שכבר ירדנו, ושצריך להצעיר את הקכוצה. מההחלטה הזו לא התאוששנו עד היום. לי נמאם מהדרך שכה מתנהלים העניינים כאגורה. מכך שכתחילת כל עונה מרכרים על עליה ללאומית, וכסופה נלחמים נגר ירידה. אני רוצה שיתנו לי לעבור. לקבוצה אחרת". אגב, ליחיאל הצעיר יש גם הצעה בונה לראשי האגורה. "הגיע הומן שיסימו וערה מקצועית, שבה יהיו גם כמה שחקני עכר, ושאותה ועדה תחליט על הקווים המקצועיים. שהיא תמנע, למשל, מהמאמן, לקחת איזה שחקן רכש שהוא ירצה. בשנים האחרונות בונים בהכח מגדלים, לפני שמניתים את היסורות. ולכן נוקקים למול של

חיים יחיאל, עובר יחירת המחשב בכנק ריסקונט השאיר לי טראומה לכל החיים". לא צריך לרוכב האוהרים שלנו שותים שמפניה לאחר הביצחון

שופע קדוש דברי שבח כשהוא משחזר את עונותיו במעט נוסף היה ליחיאל לפני שגתיים, עם מכני המתזורים האחרונים כדי להשאר בארצית". ג'וניור, כלא מעט גאווה.

הגדולות של מיסו יחיאל בהבח. כולל העונה בה ת"א. "שמעון שנהר רצה שאצטרף לקבוצה. התחלתי מורה הסכוצה ללאומית, והוא, ככלם קדמי, הבקיע להתאמן אצלה, ולא התאים לי. נסעתי עם נשוי לניצה ואב לשניים ודליה כת 11, אבי כן 81. 15 שערים. "אם תבדוק, תגלה שאני הבלם הקרמי בנרייהורה למתנה אימונים, אבל בסוף מרכז 'מכבי' בליכו הוא נשוי גם להכח. אך לא בכלה הואת חפץ. שכבש הכי הרבה שערים בארץ" – כך יחיאל שלח אותי דווקא למכבי פ"ת. מה שהיה לי שם, "כל הקיץ לא יוצאת לי מהראש התמונה של עמנואל שפר הזמין אותו לסגל הנבחרת נואשות את מיקו יחיאל כדי לדעת על מה הוא בחררה, שהשאיר אותנו בארצית. ואני אומר לעצמי הלאומית. בגלל פציעה, הפסיר ברגע האחרון את מלין נכון להיום, היו באוגוסט 1987, חנה לו מככי "אוי ואכוי, על מה אגורה שהיתה כליכך מפוארת מקומו כאתת הנסיעות לחו"ל לנמרוד דרייפוס. פ"ת סכום של 13 אלף ש"ח עבור עונת 1985/6 - צריכה לשמח..."

מושיקו (מימין) ומיקו יחיאל, במדים הסגולים של הקבוצה המזוחה איתם יותר מכל דבר אחר – הכח רמתיגן. בתצלום משמאל: חוים יחיאל עם ילדיו דליה ואבי. עדיין ממתין לכסף שיניע

חיים יחיאל, כיום כן 32, התחיל גם הוא במסלול הגדנ"ע. כנעוריו תופקר כחלוץ. הכח גברה על מכני יפו והפועל פ"ת בקרב על שירותיו, מה שעלה לה 15 אלף ל"י. המאמן אז, אהרון קפיטולניק, ניסה וכשנתיים האחרונות, השלום האחרון עם אומו בהכח כמגן וקשר אתורי, לופא קרוש גילה כי גרשגורן הישווה, ושהרבני הנקיע שער ניצחון". הסגולים. כחפץ לב היה מוכן לקפוץ עכשיו לגיהול עמרת הבלם הקדמי תפורה עליו לתפארת. עד היום

המוערון. "הם חוששים כי אני אגנוכ מהם חלק גדול

של ההצגה. כרור להם שאני מקובל על השחקנים.

"המודל של גיורא שפיגל בהפועל פ"ת". "עסקני

שלי"), לגדנ"עי אבי כן 12 ולאסי – כת 4, ני

רתוס ממה שהיא בשנתיים האחרונות. לא כואת לאתר מכן – תואר אליפות שני (וער היום גם אחרון) המקצועי. למד כי הנכונות שלו היא חדיצורית, הנחלצת מירידה לליגה השלישית, במחזורי הנעילה בלאומית. גם בתואר זה היו למושיקו מניות כיבוש וזכתה להדים שליליים אצל העסקנים הוותיקים של של העונה, אלא את הקבוצה המפוארת. זו שנטלה רבות.

אוים ליועל

עבור משה יחיאל הפסיק הסגול להיות ורור שלה ב"גלי גיל" היה מעורר אימה בקרב קבוצות ב־1974. אז החלה מסכת התלאות של הקכוצה, כולל ואם אכנס לתפקיד אהיה ציר בקכוצה, ואז הם נדגדת ירידות־עליות בקו לאומית-ארצית. תואר (העסקנים) יירחקו לקרן זוית". הקיר האטום שנו מלך שערי הליגה הארצית (18 כיבושים) לא סיפק נתקל, הביא לן דאבון לב עצום, במיוחר לנוכח את העלם. הוא נמכר לבנייהודה ת"א, תמורת סכום היותו משוכנע כי הוא היה עשוי לשמש האיש הנכון נכבר של 15 אלף דולר, ושם ידע תקופת זוהר. ער בתפקיד הנכון. "אני מכיר את כל הבעיות של היום מזכירים אותו כאחד משחקני הרכש המצליחים האגודה, ויהיה קל לי להתמודד אתן. לרוגמה - אין והאהודים ביותר בשכונת התקווה, וכשהוא מגיע להכח תשתית בריאה. סבוצת הנוער ביקשה השנה לשכונה, הוא זוכה לכבוד מלכים. לא רק כגלל שער לזכות כאליפות הליגה הארצית, במקום שתספה השיוויון אותו כבש לרשת הפועל ת"א במשחק גמר שחקנים אשר יובלן להשתלב בבוגרים. קרוב ל-50 גביע המרינה ב־1981, 4 דקות מתום ההארכה (2-2) אחוז משחקני הבוגרים אינם אנשי הכה, אלא שחקני בדקה ה־120, ניצחון 3-4 בבעיטות הכרעה מ־11 חוזה שיכולים לעווב בסיום העונה". משה יחיאל מטר, כולל שער של יחיאל, וזכייה בלתי נשכחת חלם ער לפני חורש על אימוץ, מה שהוא מכנה

סגנות אליפות עם "הזהובים" ב־1980/1 רומן הכח ראו מה קרה בפ"ת, שם נרחקו העסקנים בן שנה עם הפועל פ"ת כליגה הארצית, וכשלון המקומיים לפינה, וכל הורקורים הופנו לעבר גיורא. בניסיון העליה ללאומית ("סיימנו מקום רביעי, אחרי הם לא רצו שזה יקרה אצלנו". הכח, עמידר ובית"ר ת"א"). שיבה הביתה, להכח, משה יתיאל, אחראי מחלקת אחוקה בבנק בהענות לפניה מלכ אל לב של יהודה שהרכני. דיסקונט, אב לעדי בת 15 ("היא האוהרת מספר את נרידה כרוכה להפועל רמת השרון. זו היתה קבוצה בימים אלה על פרשת דרכים. "הציעו לי לאמן שעלתה לארצית, וכמעט עשתה קפיצת דרך בליגה כ'. אבל אולי אחליט לשחק שנה נוספת ללאומית. ההפסד להפועל ירושלים, במחזור בליגה א' או בארצית, ורק אז להתחיל לאמן". האחרון, בגלל הפנדל הלא צודק שקבע שריר נגדנו,

השאיר אותנו כארצית". הדוגמה של שפיגל בפ"ת

ברכב, וקרוש דיבר אתי. למחרת שילמו לי מענק העונה הראשונה של יחיאל הככור בקבוצתו העונה הגיבה לה נולו) את גביע המרינה. "ניצחנו כגמר את מכבי חיפה. אני הבקעתי שער ראשון,

מושיקו תודות לשאול אלכוכר, חלוץ הקבוצה, ומי שאימן במועדון הנוער כשפירא. נלווה אליו למשחקים ב"גלי־גיל" לאחר מאכקי שעות הבוסר של גרנ"ע. "בשנה האחרונה שלי כגרנ"ע הייתי מלך השערים של כל הליגה לנוער, והבקעתי 25 שערים. מהכח התחילו לשלוח אלי שליחים. יוסקאי ניוסף מזרחי) ז"ל היה מגיע למגרש כמכונית המפוארת שלו, וכרי להרשים אותי הביא את הכוכגים של הכח, כמו שהרכני, שורוק וקרוש, כרי שהם ישכנעו אותי להצטרף לאגנדה". גם הפועל פ"ת חפצה בשירותיו של הסקורר ששמו החל ללכת לפניו, ואורי קרני נכנס לתמונת החיזור. "יוסקאי ז"ל הבין שהוא חייב לשכנע אותי, במרכאות כפולות. יום אחד הוא כא אלי עם קרוש, סגר את הווילונית חתימה של 5,000 ל"י, והצטרפתי להכח".

الارم الارم الحارات

משדו לידי

פרנק ברונו -הבחור מעמוד 3

עולם האיגרוף עומד כיום מאוחד מאחורי שלוש חגורות האלוף שיש למייק. טייסון, ה"טייפון" החדש בזירה. בגיל צעיר מאוד (21)

זכה הניו'יורקר בתארי מועצת האיגרוף (.W.B.C.), התאחדות האיגרוף (.W.B.C.) ועתה וההתאחדות הבין־לאומית (.I.B.F.) ועתה פרוש לפני השטיח האדום - כל הדרך

בין המועמדים הבאים בחשבון להתמודד עם האלוף המאוחד והמוסכם על כולם, נמצא, כמובן, מייקל ספינקס, אותו איש שלא הגן על תוארו במועד שנקבע לו להתמודד עם טוני טאקר. אבל זו רק שאלה של זמן עד שהשניים ייפגשו בזירה. טאקר עשה מול טייסוו מה שלא רבים הצליחו. הוא החזיק מעמד מולו בכל הסיבובים ורק השופטים הכריעו לבסוף את הקרב, בנקודות, לטובת טייסון. היה זה ההפסד הראשון של טאקר ב־36 קרבות ואילו

טייסון עומד עם מאזן נקי של 21-0. מול שליטה אמריקנית, כמעט מוחלטת, עדיין חולמים באי הבריטי על מתאגרף שיצלית להעביר את ההגמוניה אל מעבר לאוקיאנוס. התקווה הגדולה של הממלאכה המאוחדת, כרגע, מתמקדת בלונדוני צעיר (25), פרנק ברונו שמו.

כן, אותו בחור שעמד במרכזה של שעוריירת איגרוף בסוף יוני, כאשר כבר במהלומה הראשונה שילח אל הקרשים אחד בשם צ'אק גארדנר, ואילו ההמשך היה בוועדת חקירה שמונתה לחקר האסון. כך, בפירוש, ראל את הקרב הזה בבריטניה, אם כי למזלו הרב של גארדנר זה לא נסתיים בצורה טראגית. שלטונות הספורט בבריטויה דרשו חקירה בשאלה כיצד ייתכן בכלל שבחור כמו גארדור יעשה אפילו צעד

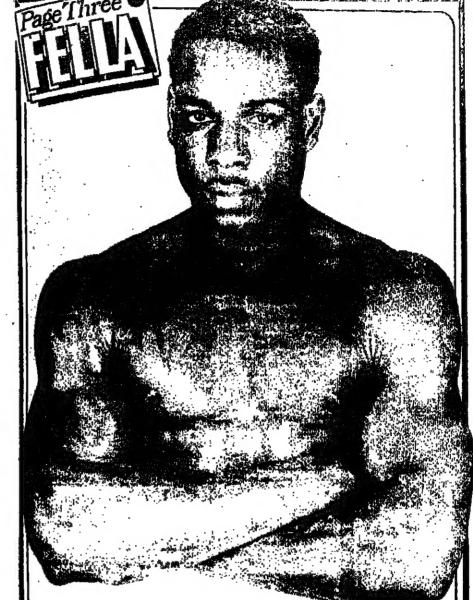
גארדור אחד לא הספיק לברונו ועתה אני קורא על נסיון נוסף בכיוון זה. המארגן הבריטי הנודע מיקי דְאֹף מַתַפשׁ, בכל מַתִיר, מתאגרף שיתמודד בסוף חודש זה במארבייה, ספרד, עם ברונו. המועמד הוא גרג פייג' ועל יכולתו של האחרון אפשר היה לעמוד כשהתמודד לפני שבועיים עם ג'ו בוגנר, אף הוא בריטי, בסידניי, אוסטרליה. בוגנר, בחור מזדקן, הרס את פייג'. האם זה מה שמצפה לו גם בקרב עם ברונוז

אני קורא גם על מתאגרפים אחרים המועמדים להתמודד בתקופה הקרובה עם ברונו. לטובת הספורט אני מקווה שיהיה זה מי שיהיה – רק לא פייג', שכבר היום מנבאים לו "אסון" בזירה.

כן או לא – ברונו מחכה למייק טייסוו והוא אינו מתבייש כלל בהצהרת הכוונות שלו. אבל האמריקנים, שהם בעלי המאה והדעה בעניין זה, משהים את התשובה. הסיבה: עם אחד כמו טייסון ביד, אתה לא ממהר לשום מקום. זו השקעה בטוחה, מה טוב.

אנשי הטלוויזיה בארה"ב משווים אותו להתמודד גם עם אמריקני"... ביכולת לג'ק דמפסו ולג'ו לואיס, מה שמעלה קצת גיחוד על שפתותיהם של המוראל אצל הבריטים בכלל ואצל פרוק ספורטאי – וודיע לכם. מומחים בענף. אבל עם אנשי טלוויזיה קצת ברונו בפרט. אבל עד או -שנהיה בריאים. פרנק ברונו נהנה אולי מפופולאריות אצל קשה להתווכח. בימים של דמפסי ולואים כל התכניות יכולות עוד להשתנות. והן הנשים, אך נפשו יוצאת דווקא אל קרב עם לא היתה טלוויזיה. היום זה שונה. היום ישתנו. בכך אין לי ספק. הטלוויזיה קובעת, במידה לא מבוטלת, מה בואו ונחזור לרגע קט לפרוק ברונו. אחרי בבוונות טובות...

Navior Woman

▲ צילום של פרנק ברונו, כפי שתופיע

יראו הצופים ומה לא. והם קבעו שאת

טייסון יראו. בבריטניה מקווים שהם יראו שם את

השמאלית המפורסמת שלו בקרב עם האמריקני הלוור צ'אק גארדנר, כבר בסיבוב הראשון, החליט "דיילי מירור" הבריטי שברונו הוא גם משהו אחר. לא רק מתאגרוי "מירור", הידוע בנערות העירום שהוא

מציג לקוראיו בעמוד 3 של העתון, אינו רוצה לקפת את הקוראות ולכן הוא מצינ בחלק המיועד לאשה (גם כן בעמוד ג. שוויון או לאז) את ה־FELLA, הבחורון בענה הקוקנית, פרנק ברונו. חצי גוף חשוף, כמובן (כמו הנשים...), עם שרירים שיוצאים

מהמסגרת של הצילום (לגברים בלבד). ומה כותב עליו ה"מירור"ו – לא צריך לנחש שלוש פעמים. מידותיו הטרומיות טייסון בקיץ 1988. האמריקנים מטכימים, עשו את שלהן בלב הנשים והוא, וכון אך מיד מוסיפים: ..."וזה לא חייב להיות לעכשיו, אליל של רבים מהן. בצד סיפור מול מתאגרף בריטי. כלונדון אפשר רקע קצר, על מי ומה פרוק ברונו, מרקש העתון מהקוראות להמשיך ולהצביע על

הצהרות מעין אלו – מורידות מיד את האיש שלהן ל"עמוד 3". כשיהיה זה שוב

מייק טייסון. והדרך לגיהנום רצופה, כידוע,

בדורסלי

לחיצת־יד ארוכת־טווח לקובי

בטלוויזיה, אצלי בסלון, ביום לעניין ושטוב לעשות אתך עסקים. וזו כבר כדורסל. התחלה טובה למי שעד לפני חודש היה מוכר רק בסביבתו הקרובה.

שעסקת עד היום, בלי רעש ופירסום, ולמתע להיקלע לכותרות גדולות בעתונים, לראיונות בטלוויזיה ז איך זה לענות על "מה אתה חושב מר שלזינגר", או "קובי" כפי שקרא לך המראיין. וכל הילדים בשכונה אומרים: "היי, אתמול ראיתי אותך

בטלוויזיה". לא מחמיאז חשבת על זהז אני, מהצד השני של שולחן הכחיבה, לא יכול כל כך להעריך את זה. לכתוב על אנשים, לראיין אותם, זה כמעט מעשה יום ביומו עבורי. אבל כאשר החלטתי לכתוב אליך, חשתי בכל זאת בהתרגשות מסויימת, דומה לזו שאחזה בי כאשר כתבתי לראשונה לאחד ה"בוסים" של קבוצה מקצוענית ב־.N.B.A. ותאמין לי קובי שאני

למה בחרתי לכתוב לך בפומבי ולשתף במה שאני עומד לומר לך עוד כמה מאות אלפי אנשים ז – לא שאני לא סומך על דואר ישראל. הצבי שלנו דווקא זוחל על הכיפאק ואם הייתי כותב – המכתב היה מגיע. אלא שאני, חושב שהפועל חיפה זו פירמה בספורט שלנו ובפירמה, כידוע, מתענויונים רבים.

למעשה – מצאת תן בעיני כבר לפני שבועים־שלושה. אבל זה רק מתוך קריאה. שוחחת, כך כתוב היה, עם מיקי ברקוביץ', שטחת הצעה לדורון ג'מצ'י, ואם לא ג'מצ'י אז דורון אחר. שפע. הלכת בגדול, על – הגדולים באמת. ואני אוהב אנשים שהולכים בגדול, אפילו שזה צעדם הראשון. בכיונס החדש שהם פותחים.

הבנתי שמברקוביץ' ומג'מצ'י לא יצא שום דבר, אבל אתה את ההשקעה הראשונה שלך (ואפילו היה זה בדיבור בלבד) כבר כיסית. ביום מן הימים הם עשויים להשתמש במספר הטלפון שלך. ואם לא הם – אז אתרים. אולי לא כל כך

יקרים – אבל בהחלט טובים. אתה, כמו שטל ברודי אמר פעם על מכבי, "על המפה".

הכדורסל. זו גם הסיבה שאינני יודע באיזה כמה אתה צודק. הרכב אתה חולך לפתיחת העונה ומי ישחק אצלך בגביע קוראץ' הבא עלינו ועליך

אך כדבר אחד אני בטוח: אחרי תהיות לא מעטות בפגרה, אחדי ביקורים בבתיימשפט ושיחות ובירורים אין־סוף – בסדר" של מועצת הפועלים. בבתיימשפט ושיחות ובירורים אין־סוף – זכור דבר אחד חשוב: ההצלחה, אם הראשון ובוקודה הואת – תשמע עוד כחנה הפועל חיפה היתה, הווה ותהיה. ורק הפועל חיפה היתה, הווה ותהיה, לא תהיה רק שלך. יהיו לך שותפים וכהנה. אל תיבהל הק לחס לדבר. לוכותך ייזקף הדבר. תאר לעצמך חיפה בלי רבים. חו"ח כשלון – אכלת אותה לבד. הפועל חיפה היתה, הווה ותהיה. ורק "דרבו" כדורסל בעונה הבאה. מספיק רבים. חו"ח כשלון – אכלת אותה לבד. אכלתם קש בכדורגל.

> $\star\star\star$ נכתבו ברצינות או בציניות.

שלום חביבי. לא מכיר אותך, הוא רציני ז הוא צוחק עלי ז אך מהופעתך הקצרה אז ראשית - בוא נעשה הכרה. אתה, עד

כמה שהבנתי, טוב מאוד בביזנס. אני, החמישי בשבוע שעבר, בחיים שלי לא הייתי ביזנס'מן. הרקורד התרשמתי שאתה בחור שלי מסתכם במשכורת חדשית וב־40 שנות

עכשיו, אם תרצה, יש לי כמה טיפים בשבילך. שמעתי אותך אומר שהתכניות תניד לי אתה, זה לא שגעון לעסוק במה שלך הן לטווח ארוך. כך גם הטיפים שלי. זה לא מהיום למחר. זה לא יהיה רציני אם אומר כך. בכל מה ששייך לעתיד – בהחלט ייתכן שאתה צודק. אבל עוד לפני שיהיה אתו ביחסים טובים. הוא אמנם "הפועל",

אָת הסדין – כך אתה ישן, ואל שחקנים יש להתייחס כמו אל שחקנים. לא פחות ולא יותר. היום הם אצלך ומחר הם במקום אחר. אתה והאיגוד. איגוד הכדורסל יצטרך 🖈

להתרגל למשהו חדש. משהו שעוד לא היה. לקבוצה, שהיא נכס פרטי של מישהו. לא ברור לי בדיוק איך זה יעבוד, אם כי אני יודע לפחות על אחד מראשי האיגוד – בַמקרה, זה דווקא היו"ר – שהרעיון של ליגה מקצוענית קוסם לו במיוחד. הוא בטח שמח שיש לו פרטנר כמוך. תשתדל להיות עתיד, יש עבר וגם הווה, וכדי ששניינו לא אך עם טווח ראייה וגישה קרובים יותר

קובי שלוינגר (שלישי משמאל). מקום טוג באמצע. תכרוק חכר. תכרוק. צילום: ר.ווצל.

אתה ומועצת פועלי חיפה. איך אתה וראיתי – אתה לא שווא את זה, וטוב שכך. כדי למהר ולהספיק לגליון הזה, עלי מסתדר עם העניין הזה ז אם תאמר לי אתה עלול ליפול ועשוי לקום כתוצאה להכין את המכתב מבעוד מועד. לכן לא שאתה מסתדר ומבחינתן זה בסדר, אאחל מיחסיך עם התקשורת. האמינות שלך יכולתי לחכות עד אתמול, היום האחרון לך כל טוב. אבל אם יש לך ספיקות – דע תעמוד מבחן יומיומי. לא חשוב מה אתה

> כי היום, ב־1987/8, אין אמונה. אם אומרים לך שהשעה 7 – מוטב שתתכונו בשעון. אם אומרים לך "יהיה בסדר" אל

עד עכשיו אתה לא בטוח אם הדברים הם ינסו לעשות לך חשבון גדול, בעיקר האמן לי: לו יכולתי, הייתי מושיט לך יד, בסעיף ההוצאות. ואם אתה חושב שמלה זו כל הדרך מתל־אביב לחיפה. אך גם כך – אני אני כותב, אתה קורא ובוודאי שואל את מלה וחוזה זה חוזה – אתה טועה ידידי רוצה לאתל לך הצלחה, ואם תהיה בעיר עצמך: מה הלרר הזה מבלבל לי את המוח. ואתה עוד תיווכת בכך. אז כמו שאתה שם קפוץ לכוס קמה.

נתבדה – בוא ונשים כמה דברים על ל"מכבי". השולחן.

לחרשמת ולהעברת שחקנים באיגוד לך שאתה צודק. ואתה עוד לא יודע עד עושה בעסקים האחרים שלך. בכדורסל

לכן תבדוק, תבדוק ועוד פעם תבדוק. אתה והשחקנים. דע לך ששחקנים, ברוב המקרים, לא יעשו לך חשבון. להיפך: מודה לך על שהקדשת מעט מזמנך היקר.

עליך לחיות בחדשות. תשתדל שתהיינה טובות. אתת ו"תפועל". בנקודה זו, קובי,

★ אתה וחתקשורת. לפי מה שקראתי

שברת את הקרח. דע לך שהגישה המיוחדת תאמין. האמן רק במה שאתה עושה ובמה שלך, יש בה משום אתגר גדול. עוד לא היה לא מעטות בפגרה, אחרי ביקורים שאתה רואה. כל השאר – זה כמו ה"יהיה שתיקורות הכדורטל בארץ מישהו שתהיה לו קבוצה פרעית. אתה הסמן הימני. אתה

אני רואה קובי שאתה קורא וקורא ואני

IRIBATOR Midu ww

העונה:) ולכן, נסמן בטוטו 2, 1. (אשתי

עברנו לליגה השניה הפתות מוכרת.

11. זוסט־ברומיין׳ - אולדהאמ:

! איזה כיך ENGLAND,

אחרי עשרה שבועות שכהם היינו מאוסטרליה הרחוקה, חוזרות אלינו השבוע שתי הליגות הראשונות של אנגליה. אמנם, עריין לא הליגה שלנו, אכל שמות יותר מוכרים, שחקנים וק־ כוצות יותר מוכרות, וזה קצת יותר

הטוטו גם מצטרף לחום הכבד השורר כארץ: הפרס הראשון שהוא מציע חם מאור – קרוב למיליון ש"ח: ככר אמרנו בעבר שככל שהפרס עולה, כדאי יותר להשתתף, ואסור להחמיץ את ההזרמנות. לאלה שלא זוכרים – השכוע הוא גם השכוע האחרון להגר־ לת ה"טוטו־אוטו" וגם בגלל המספר הנמוך של הטפסים בטוטו בקיץ, הסיכויים מצויינים. אנגליה ניצחה את שאר העולם ככרורגל ואנחנו נכסה לני צח את הטוטו על הליגות האנגליות...

תחזית למחזור ה־50

ו. ארנסנל – ליברפול: פתיחה יו־ תר יפה לא יכולה להיות: שתיים מהכי בוצות המפוארות ביותר באנגליה, שתיהן סיימו בין החמש הראשונות בליגה. פוצת ממשולש לא מספיק.

2. ציארלטון – נוטיננהאם: צ'ארלטון ניצלה מירירה ללינה השניה רק במשחקי המכחן. נוטינגהאם הוכי־ לח את הליגה בתחילת העונה, וסיימה בסוף שמינית. ננסה 2 כמו בשנח שעברה (ו-0 לנוטינגהאם).

8. צילסי – שסילד וונדסדי: שתי הקבוצות סיימו את העונה הקורמת במקומות סמוכים (13 ו־14), כאשר האורחת משיגה את עיקר נקודותיה במגרשה. אם הייתי כלונדון, הייתי הר לך לראות את הקהל הססגוני של צ'לסי. 2-0 בשנה שעברה לצ'לסי ו־1,

בטוטו השכת. 4. קובנטרי - טוטנהאם: כשנה שעכרה נתנו שתי הקבוצות שני- מפג׳ שים כלתי נשכחים, שבשניהם ניצחה קוכנטרי 3-2 כגמר הגביע, ומשחק לי־ גה מלהיב - 4-3. כטוטו וכמשחקים ביניהן הכל יכול לקרות. משולש. י

8. מאותיהמסטון " מנציסטר יונ" 5. דרבי - לוטון: בדוך־כלל משי־ צריכים לשבור את הראש על משחקים גות העולות החרשות הישגים יפים ייטדן האדומים ממנצ'סטר נתנו בשבת קר ו-1). בתחילת העונה. דרבי שכבר מכירה שעברה הצגה במדי נבחרת אנגליה. את הליגה הראשונה, תמשיך במסורת. גם קשה להאמין שהפתיחה הגרועה

6. אברטון - נורייןי: האלופה, ועכשיו גם מחזיקת גביע הצרקה, תני בטוטו X, 2. סה לחזור על הניצחון המרשים מאשת־ קר (4-10). יש לה את הכלים, ובשכיל־ השבוע. ו סולו.

הצעוח השבוע

שיטוח מלאות

7. אוקספורד - פורטסמות: הכיי תית. תיקו. 10. ווסטדאם - ק.פ.ר: גם משחק תיים ניצלו מירידה כשנה שעכרה, בעיקר הורות למגרשם הביתי. את כור זה קשה לביחוש. הקבוצה הביתית הליגה השניה. כנראה שגם בשבת הק חה של פורת סמות, שעלתה מן הליגה משחקת כדורגל פתוח ואטרקטיבי, השניה, קשה להעריך. משולש.

מה. בשנה שעברה תיקו ו-1 והשכת משולש פותר את הבעיות. נו זה המשחק הקל ביותר לניחוש יכולת טוכה. אז ניצחו האורחים ו-0.

(סיימה כשנה שעברה ב־0–0 אחר ככל

שלהם מהשנה שעברה, תחזור על עצר מה שפחות מוכר יותר קשה לניחוש...

12. איםסוויין׳ - אסטוןיול האורחים שהיו פעם אלופי אנגליה, 9. ווטפורד - וימבלדון: קשה לני־ תוש. שתי הקבוצות הציגו אשתקד מתארחים אצל קבוצה שגם היא היתה פעם מאריות הכרורגל האנגלי. ניצתו לכיתיים. השנה, לדעתנו, תיאבקנה שתיהן בתח־

13. ברמינגהאם – סמוק: הביתיים היו כשנה שעכרה אלופי התיקו של רובה יוכו לפחות בנקודה. 1, X.

14. מנציסטר־סיטי - פלימות: הכחולים ממגצ'סטר התחילו לשחק רק בפוף העונה שעברה, אלא שאחרו את הַרכבת, וירדו ליגה. השבת צפוים להם חיים קשים מול קבוצת עיר הצמל פורת'סמות. משולש.

ליגח אנגלית ראשונה (מוף עונת '87/87)

אברטון ליברפול.

טוטנתאם

ארסנל נוריץ' 6. וימבלדון

ז. לוטון

-8. נוטינגהאם

פי ווטפורד

:10. קובנטרי

יי וויייינים

15. ווסטראם

ים 160 . קפר.

ליוקאטל 117.

אולסטורף אולסטורף

ו צ'ארלטון:

'21 מנצ'סטר סיטי

אוקדהאם לירס

קריםטליםאל פלרימות סטוק סיטי

10. בדרשורר 11. ברנסלי 11: בלקבורו וו רובינג

ליגח אנגלית שנ

(סוף עונה 187 6/87 דרבי קאונטי, , סור טימות

אסטוויוילה (22)

. 20טר .20

וו. מנצ'סטר יונייטר

ווי טאותהמפטון:

נו. שפילר וונטריי

	ים	ויד	לעש		1	ייוני	דוג				רופו		*	ליד	סוי
2				2	×	1		2	×	1		2	×	1	
X	X	X	. 1		X	X	1		X	X	1			X	1
X		X	2		X		2	X		-	2		X	:	2
	٠,	X	3			X	3		X	K	3	200		X	3
X	X	X	4		Y	X	4	199	X		4	X	7	X	4
: '		X	5			X	. 5	X	X	18	5	100		X	5
		X	6	2.4		X	6	27.		X	6	X			6
X	X	X	7	18		X	7	X		X	7		×	X	7
X		X			X	X	8	12		X	88			X	. 8
1.5		\times	9		A.	X	9	10	1.1	X	9	X	1	X	9
		X	10		1	Y.	10	X		18	10		4	Į,	10
X		13	11	No.	ĽX		11	X		1.	11	21		X.	11
		X	12	37	7	X	12	一类	1	4.	12	1			12
٠	X	X	13	X		X	13	4	1	\mathbf{z}	13	Z	N.		13
		X	-14		1	X	14		7	X	14			×	14
	3	n	שלשן][.		'n	שלשו		/	חו	שלשו		/	ות	לש

כפולים 6 | כפולים 8 בפולים... טורים 256 עורים בנץ עורים 4

שיטה מצומצמת

		11 2 12 13
	X	2 3 2 3 4 5 6 7 7 8 8 9

والالاطرال (واطراح الا

שלח 10 טורים לפחות והשתתך בהגרלה. בכל שבוע, מסף לניחוש חרגיל, לפרס העוק בטוטו עבור 14 ניחושים ולפרסים האחרים עבור 11,

12, 11 ו־10 ניחושים נכונים, מחכה לך מכונית חדשה במתנח. אם תמלא 10 טורים או יותר, חסיכוי שלך הוא כמל: חברס תנדול בטוטו והשתתפות אוכוומטית בהגרלת הטוטו-אוטו - בה תוכל לוכות במכונית רעו 11 חרשה 1397 סמויים ספורטינו, אדם מודל 1987 (כולל כל המיסים חזהיטלים). בכל שבוע תוגדל מכונית אחת בין כל המשתתפים בטוטו, אשר

השבוע זכו במכונית בטופס מס' 26-206-26 שירלי ורותן חורנ'מן, משה דיין 42, ת"א. בטוטו הסיכוי גדול יותר!

השכוע במשחקי הליגות האנגליות מינימום הפרס הראשון: אל תסמוך על המול- עשה נונו!

אינגה דויטשקרון

סאלי ג'זנס, 32, רק 1.58 מטר ו־57 ק"ג, דומה יותר לדוגמנית מאשר ל"חכילת שרירים". אך זו איננה ההתרשמות המוטעית היחידה למראה האנגליה נאת המראה וה"שברירית" כביכול

הואת, שהשיגה אשתקד שלושה שיאים כאליפות כריטניה בהרמת משקולות לנשים. עתה רואים כה מועמרת גם לתואר העולמי, כאליפות שתיערך לקראת סוף השנה במיאמי ביץ', ארה"ב. העובדה שתיערך סוף סוף תחרות עולמית בספורט גברי, היא בלי ספק הישג

גדול לנשים. הן ממש אילצו את ראשי הספורט הזה לאפשר להן לפרוץ קרימה, כמה שנחשב למכצר האחרון של המין החזק בספורט הכין־לאומי...

תחרויות בין־לאומיות כתרמת משקולות לנשים, נערכות מאז 1977. במערכ גרמניה כלכר יש כיום 400 נשים שעוסקות ככך. לפני שנתיים החליטה ההתאחדות הבין־לאומית לקיים אליפות לנשים ואשתקד מומשה ההחלטה, כאשר משקולניות מאוסטרלית והונגריה החלו לקיים סיררה של התמודדויות בין־ארציות. הגרנוגים היססו עדיין אם להצטרף ל"חגיגה", אלא שחלחץ שהופעל מצר נשים, על מוסרות הספורט כגרמניה - הלך וגבר. כספטמבר תיערך סוף־סוף גם בגרמניה תחרות רשמית נמשקולות ואחריה ייצאו המנצחות

סאלי ג'ונס, אולי חלוצת העיסוק במשקולות לנשים - לפחות ברמת תחרותית – טוענת כי נשים מתאימות יותר לספורט הזה מאשר גכרים. הו גמישות יותר, לדעתה, בעלות כושר ניידות גבוה יותר ו"מרכז הכבידה של גופן, נמוך יותר מזה של גברים"...

מומחים אישרן שנתון זה נכון. הם אף קבעו, כי בסוגי ספורט שכאלו, נשים יכולות להשיג עליונות על גברים. אם אשה תתאמן "חזק" ובמידה מספקת, היא תוכל אף להרים משקל גבוה יותר מזה של גברים (ו)...

הסינית ג'ין שאויפאנג, כת 13 (ו), 1.62 מטר, 48 ק"ג, הרימה ברו־סגנון 150 ס"ג. מאחר שסיז מתכוננת לארח את האולימפיארה בשנת 2000, היא מעוניינת

יוררו וערון!

אחרי אליפות בריטניה, אחרי התמודדות בין־ארמית רשמית של אוסטרליה והונגריה, בבודפשט, אחרי אליפות אירופה-תהיה בקרוב גם אליפות עולם, במיאמי־ביץ' 🗆 סין רוצה שמשקולות לנשים יהיה ענף אולימפי-לקראת שנת 2000

השבועון הגרמני "דר שפיגל" מוסר שכ־1000 סיניות צעירות מתאמנות בסוגי ספורט גבריים, לקראת "הדור הבא של הספורט האולימפי", כהגדרת ראשי המרינה הואת. 150 מהן מתאמנות ומתחרות ביניהן כאורה סדיר כבר שנחיים.

כיוון שגם בארה"כ ככר נפוץ הספורט הזה, לא מן הנמנע כי בעתיד הקונ ביותר יתחילו סיגיות ואמריקניות לשלוט במשקולות הנשים.

להשיג הצלחה ככמה תחומי ספירט חדשגיים. משקילות לנשים עשוי להיות אחר - סילביה וויילנד, כוכבת המשקולות של גרמניה. הלחץ הועיל. המימסד נכוע

"טיסתו" של כוכ כימון, באויר הדליל של מכסיקו, בגובה של 2200 מטר מעל פני הים ונחיתתו

במרחק של 8.90 מטר מהמקפצה, עשתה הסטוריה – ועורנה נמצאת במוחו. לפני כמה ימים, לאחר שהראו לו תצלום של האתלט הסוכייטי רוכרט אמיאן שקבע כסוף מאי 8.86 מטר – אמר בימון: יהקפיצה שלי מעסיקה אותי גם כיום. אני חושב עליה בכל יום".

בימון עשה זאת בקייץ 1968, בעת אולימפיארת מכסיקו. לא זו כלכד שקבע ככך שיא עולמי מצויין אלא שהוא התרחק כניתור המדהים הזה מכל יריבין, הרחיק לנתר מעבר לכל התחזיות המוקרמות על יכולתו של האדם כמקצוע הזה. רק עתה, 19 שנה לאחר אותה קפיצת־שיא של המאה ה־21 – כך כינוה אז – נמצא סוף־סוף אתלט שהחל מתקרב אליה באורה משמעותי, קורא עליה תיגר ואולי גם מאותת שביכולתו לחלוף על פני השיא ההסטורי, זה שכונה

שיאן העולם זה 19 שנה בקפיצה לרוחק, בוב בימון, כיום בן 40 ומפקח פארקים וגנים בפלורידה, מחכה בקוצר רוח לאתלט שיצליח לשפר את ה־8.90 מטר שלו 🕮 הארמני רוברט אמיאז נראה לרבים כמועמד רציני "שיאים נוצרו כדי שישפרו

"רק להיות כאולימפיאדה – זו הזרמנות גרולה שכל ספורטאי שהגיעה אליה, חייב להודות בכך ולכרך עליה מדי יום, עד סוף חייו. מי שכבר מגיע למצב שהוא גם מתחיל לרכר על אפשרות שיוכה שם במרלייה – זה עור צער רב משמעות ואם הוא – גם יוצא ממנה כשמרלייה על צוארו, מרליית זהכ זה ללא צל של ספק הישג מוחלט, כלתי רגיל ופנומנאלי", טוען בימון. הוא התכטא בגלוי־לב בלתי רגיל על רגשותיו וכלשונו הציורית אמר: מדלייה וגם קבעתי שיא עולם, המחזיק מעמר עד" עכשיו, שנים כה רבות מאז. זה סיתרר אותי לחלוטין, אני עריין מסוחרר, אגי עריין שם, גם: יַ

בימון מועסק כיום כמפקח גנים ופארקים במתוז דייד, פלורידה. לדבריו, לא האמין ששיאו יהיה היחיד שיישרד מכל שיאי מכסיקו 68'. בנוסף להישג של אמיאן, אלוף אירופה הארמני כן ה־22, 1.78 מטר ר-68 ק"ג, מתקרב רק הישג של קארל לואים --- 8.79 מטר – לשיא הפנטאסטי של בימון.

"לא חשבתי אפילו לרגע אחר שהשיא שלי יחויק מעמר כל כך הרכה שנים", התוורה בימון לפני כמה ימים בשיחה עם כתכים אמריקניים. הוא שיחנר את מה שאירע לו כאותה אולימפיארה: חשבתי כי ההישג שלי לא יחזים מעמר וכבר באותה תחרות יצליחו רלף כוסטון והרוסי איגור טראובאניסיאן או אולי הבריטי לין דייויס, לקבוע הם משווים אותו למורו טר־אובאניסיאן. תוצאה טובה משלי. אחר כך, כאשר הכרוז הוריע על השיא שלי, חשבתי שטעה, שהתכוון להישג בהריפת כדור ברזל, לא בקפיצה לרוחק... על פי הערכתי הקפיצה לא היתה יותר מ־8.20 מטר, אולי אף פחות מזה. הוכתי בהלם, התקשתי להאמין שהרחקתי כל לקראת אליפות העולם, שתהיה בספטמבר ברומא. ָּ כֹךָ, כאותו ניתור".

ההישג של אמריקה

קפיצת בימון "מכל הכיוונים", מאמין השיאן העניוו שיצה בימון "מכל הכיוונים", מאמין השיאן העניוו כי ההישג אינו רק שלו וכי מעולם לא חשב, אף לא מטובי אתלטיה של ארח"ב שקיבלו בטקס חגיגי וחבריה

אמיאן: 8.86 מטר ב־1980 מטר מעל פני הים

בלתי רגיל על רגשותיו ובלשונו הציורית אמר: "אני חש שקרב היום שמישהו אכן יצליח לשפר האירוע תחגיגי מומן בעזרת הברת הקפה "אילו אני, לא זו בלבד שהייתי שם, גם נטלתי", אותו ואני מתכונן לרגע הזה בכל יום", סיפר בימוו. "מאכטוול". "רק בעזרתן של חברות כאלו יכולים "ההישג אינו רק שלי - הוא של כל אמריקה", הכריז אתלטים אמריקנים להופיע בכבוד, בתחרויות האתלט בלהט פאטריוטי.

אמיאן הפגין התקדמות מרשימה מאד במהלך תשנתיים האחרונות. הוא קפץ מ־8.30 ב־1985 ל־8.6, אשתקר ועתה להישג המדהים שמאיים על קרם אולימפיות במערב גרמניה. 'העניקו לנו דמי זה של בימון. כמו כימון גם הוא ניצל את תנאי כים כסך 2 דולאר ביום. היינו שם 15 יום. כיזכותי הגובה של הרי ארמניה וקבע את ה־8.86 שלו כגובה חלק נכבד מהכסף שלי – 5 דולאר – על של 1980 מטר מעל פני הים. כעת התחרות גשבה רוח בעוצמה מותרת של 1.85 מטר בשניה. אילו היתה מעט חזקה יותר – לא הין מאשרים את הצליח לחזור על הישגו ממכסיקו, גם לא להתקרב החישג. מומחים קבעו כי אויר דליל חמצן מקנה אליו באורח משמעותי – האתלטים לא צריכים עוד לקופץ יתרון עצום – הוא שווה־ערך לרוח גב של 3 לראוג לעניינים כאלו. להם אין בעיות כספיות מטר כשניה, לפחות...

בעיני מומחים רכים אמיאן הוא עתה הקופץ הטוב בעולם – ומשום כך מועמד לרשת את כימון. מחשב שהופעל במוסקווה, כידי מומחי ספורט

מקומיים, מעריך כי אמיאן מסוגל לעבור 9 מטר, אולי עוד השנה. בינתיים מתאמן החייל המשתייך ל"גרור לניו" של היחירה הארמנית כצבא האדום,

כרי להישבר ואני החזקתי בשיא משלי, תקופת זמן ממשלות הגוש המורחי", אמר בימון. גם כיום, כאשר המומחים כבר הספיקו לנתח את ארוכה יותר מכל אתלט אחר".

מיוחד את פרס "הרוח האולימפית". פרס זה מוענק לכוכבי אולימפיאדות של ארה"ב, קייץ וחורף. בין־לאומיות", אמר בימון.

ב-1968 היה בימון כוגר תיכון שהתכוון לחפש לעצמו עבודה בקייק. הוא יצא או לסיור תחרויות תיספורת..." "אבל כיום – הדגיש אתלט־העבר הגרול שלא

מהסוג הוה בעת שהם מתכוננים לאירועים גדולים. ער לא מכבר, חששות של ספורטאים אמריקניים ברבר דרכי המימון של פעילותם, הראגות למקור הדולאר הכא שלהם, פגעו בהשגיהם. זה עלה לנו ככמה נצחונות בהתמודרויות עם ספורטאים מסוכסרים ממרינות הגוש המזרחי".

בארה"ב נדוגה כשנים האחרונות שיטה מעניינת לתמיכה בספורטאים מצטיינים. גופים כלכליים לקרנות־סיוע – ומהן יכולים הספורטאים לשאוב את "אם וכאשר יישבר חשיא שלי – אמר בימון – סכומי תכסף הדרושים להם לפעילותם. "חשיטה לא יהיה זה מבחינתי רגע עצוב, כי שיאים נוצרו הזאת עוברת היטב מול שיטות הסיבסוד בידי

הוא טוען כי בני דורו היו חלוצים. – ואילו עתה, בגיל 40, זכה בימון להימנות על 51 ספורטאי דורנו גהנים מהמאבקים שניחלו הוא

לרגי עובר יש חלום מתוק, חלום אופטימי. ובחלומו רואה דני עשרות, אם לא מאות, גלשניירוח צכעוניים, קורעים כסלוארמושן מטריף את גלי הים, לאורכה ורוחבה של הארץ, החל כים הארום כאילת דרך חופי הים התי כון והכנרת, וכלה באי־אילו בריכות ואגמי מים בצפון הרחוק. "משהו כסיג" נון הטורידהיפראנס כצרפת", הוא או מר עם ניצבוץ חשוד בעיניים:

פח ענבר בניתו שני כשרונות מכטר שים מהשורה הראשונה בעולם. אגב, ותחרויות פאן, כשמם כן הם, גולשים מועה כאמצע החורף.

פוינט" שבבעלותו. מלבר קשרי המס" עמית (14.5), לא מפגר אחריו בהרבה, דני מגדיר זאת כמלה אחת – ככל הנראה, כתורש ינואר באילת. כד תר בענף והיותו הספונסר הבלעדי של והוא זוקף לזכותו מדליית זהב בכינוס "גלשני פאן". כתירגום חופשי זה יוצא אי לכוא, אפילו רק כדי להציק כנע תחרויות הגלישה שיפורטו להלן, מטר הפועל האחרון, שם התמודד נגד גולי גלשני כיף. יש גם הסבר: "גלשני מאן שה, ואולי גם לתפוס איזה סרו שמש

לא כל מפגן גלשניירוח הוא בהכרח תחרות אולימפית שמדליה בצידה דני ענכר הוא אביהם הרוחני של גלשני הפאן בארץ, גלישה שהיא כיף גטו בחלומו הוא רואה את חופי ישראל עמוסים

בגלשני־רוח, כחול שעל שפת הים בלפני שבועיים נפגשו המכייפים בחוף מעגן בכנרת חים בתחום הגלישה, המהווים נכון השניים מחזיקים בשיא עולמי – הם להיום מחצית מהסגל האולימפי של הגולשים הצעירים בעולם שוכן להמד אימתניים, ועל תעלולי גלישה למיני

הקשר של דגי ענבר עם הגלשנים ישראל בגלשני רוח – ערן ועמית עני נוח עם הסגל האולימסי של מרינתם. מלבר שביתת הדלק לא היה כם מתחיל בסביבות רחוב קינג ג'ורג' בר. ערן (17.5) מחזיק בתואר אלוף נחזר לחלום של דני. כמה בעצם משררה במקום התחרות הבאה תיעד בתל־אביב, שם שוכנת סוכנת "סרף" הארץ בגלישה לנוער, אחיו הקטן, מדוברז

משפחת ענבר, אבל הם דתו את ההצ" עה, והעדיפו על פניה את אליפות העולם, שתערך כסוף החודש כקנדה, לא הרחק מהמקום כו מתנפצים מפלי הניאגרה. גולשי הפאן כארץ מעוניי-נים ליצור כארץ תחרות דומה לזו שני ערכת בצרפת, תחרות קפיצות קוראים לה בישראל. מזג האויר בארץ, הם טוענים, הוא איריאלי לגלישה ברוב ימות השנה. הבעיה העומרת כפניהם כעת היא בעיית מימון. "אבל אם גור פים מסחריים ירתמו ויתנו חסות, ניתן יהיה לפתור את הבעיה ולקדם את הנושא בצורה משמעותית", מאמין

תחר כמיטב יכולתך

גלישת הפאן כארץ, כניגור למדי נות רכות בעולם, לא מאוגרת נארץ תחת שום אירגון, ולא מוכרת עליירי רשות הספורט, לעומת הגולשים האר לימפיים לדוגמה, שמאוגרים באירגון משלהם, ומצויים תחת חסות אגורות הספורט. ההכדל כין גלשני הפאן לא־ לה האולימפיים, מצוי בנפח הגלשן, ובעוברה שבתחרויות אולימפיות מוח רים כל הגולשים באותו הדגם, לעומו תחרויות הפאן, אליהם מגיע כל גולש על ציורו הפרטי. "על מנת למנוע עי" וותים, אנו מקיימים בתחרויות שני מיקצים שונים, מיקצה כו כל גולש מתחרה עם הציור שלו, ומיקצה של דגם אחיד, כדי למנוע מצב כו הכסי יסבע את הזוכה", אומר דני. "יכול לה גיע בחור עם ציוד טוב, מיפרש של שמובה או תשעה מטרים, ולקטוף את המקום ראשון. מישהו אחר, טוב ממנו בהרבה, עלול להגיע אחריו, רק כגלל שאין לא ציור טוב". תחרות הפאן האחרונה נערכה

בסוף השבוע שעבר כחוף היפהפה של קיכוץ מעגן ככנרת. אפשר היה לפצא שם את דני עומר ומחלק הוראות למי שרק היה אפשר. היה לחוץ הכנארם. את התחרות יומו חברת "סרף פוינס", חניון קיכוץ מעגן והמועצה המקומה עמקיהירדן. השתתפו 94 גולשים. יהיו צריכים להגיע עור כמה עשרות גול' שים מאילת והדרום, אומר דני, הם פשוט נתקעו כתל-אכיב כלי דלק כני לל השביתה" (שהיתה בשבוע שעבר) כין הגולשים ניתן היה לאתר את יהד רה אטרגי, שיצג את ישראל כאולינד פיארת 84', ואת גרי מינץ,שלקה לעצ מו חופשת מולדת מנופי הוואי, והגיע לחוף מעגן, גרוש בכיפורים על גלים

דרך יותר טובה ? לחנך את ילדיך?

> חתום למענם על שבועון הנוער הישראלי

חשוב על היתרונות:

- אתה נותן לילדך עתון חינוכי, מרתק ומומלץ.
 אתה נהנה מהנחה ממשית של 15%.
- אתה מקבל את השבועון לביתך בדואר מדי שבוע ללא תשלום נוסף.
 אתה מקבל חינם את הירחון "פופ 87"
 ואתה תקבל פרס אישי חינם ספר יפהפה במתכונת אלבומית.

נזור, מלא ושלח עוד חיום
תלוש חתיונה
י מנוי חדש ו חידוש מנוי קיים

לכ' מחלקת המגויים, "מעריב לנוער", ת.ד. 20017 תל־אביב 61200 חריני מעביר לכם צ'קעחמתאת דואר על סך –.75 ש"ח כדמי מנוי לשנה אחת עי "מעריב לנוער" כולל אריזה חדמי משלוח הפרס לכיתי.

אולם הפרס העיקרי יגיע לביתך מדי־שבוע: עתון גדול, יפה, חינוכי ומומלץ, הכולל חומר־עזר ללימודים.